Ἀντιφωνητὴς

Ὑπῆρξεν ἔτι τὸ ἄριστον ἐκεῖνο,
Ἑλληνικὸς -
ἰδιότητα δὲν ἔχ' ἡ ἀνθρωπότης
τιμιοτέραν·
εἰς τοὺς θεοὺς εὑρίσκονται
τὰ πέραν.

Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ **23 ΜΑΪΟΥ 2007** **ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 221 / ΤΙΜΗ 1 €**

Στά μπεκτασίδικα χωριά ἀπό τούς Προξενικούς

Μηχανισμός ἄλωσης τῶν τεκκέδων!

Οἱ Μπεκτασήδες μουσουλμάνοι τῆς Θράκης εἶναι μία παραμελημένη πληθυσμιακή συνιστώσα τοῦ τόπου μας, πού ἐπιβιώνει στά βόρεια ὅρια τῶν νομῶν Ροδόπης καί Ἕβρου. Τά ὀρεινά χωριά τους (Μέγα Δέρειο, Ρούσσα, Γονικό, Πετρόλοφος, Χλόη, Μεσημέρι...) σιγά σιγά ἐγκαταλείπονται, ὅμως τό πρόβλημα δέν εἶναι μόνο ἡ ἀστυφιλία. Τό βασικό τους «πρόβλημα» εἶναι ἡ ἰδιαίτερη ταυτότητά τους, ἡ ὁποία φαίνεται νά ἐνοχλεῖ ἰδιαίτερα κάποιους. Κάποιους πού ἄλλοτε σκίζονται στίς ἐπικλήσεις τῆς πολυπολιτισμικότητας* (ὅταν πρόκειται νά μιλήσουν γιά τούρκικα στοιχεῖα) κι ἄλλοτε πασχίζουν νά σκίζουν ὅποιον ἀναφερθεῖ στήν πολιτισμική πραγματικότητα τοῦ χωριοῦ του, τοῦ χθές μά καί τοῦ σήμερα.

Ὁ τεκκές τοῦ Σεΐντ Ἀλῆ Σουλτάν (Μικρό Δέρειο)

Ὅσο γιά τήν πληροφόρηση τῆς πλειονοτικῆς κοινωνίας γιά τό τί συμβαίνει στά μπεκτασίδικα χωριά, εἶναι περίπου μηδενική. Ὅ,τι καί νά συμβεῖ, γίνεται γνωστό μονάχα στούς ἐλάχιστους χριστιανούς πού ζοῦν κοντά τους, σέ 2-3 ἐρευνητές πού ἐνδιαφέρθηκαν γιά τήν περίπτωση τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καί σέ κάποια πολιτικά στελέχη τῶν μεγάλων κομμάτων πού ἀνέχονται καί στηρίζουν μέ τή στάση τους τήν ἐπιβολή τῶν μηχανισμῶν τῆς Ἄγκυρας. Οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις (μέ λεπτομέρειες καί, φυσικά, ὀνόματα) στό θέμα αὐτό, τό σχετιζόμενο ἄμεσα μέ τήν ἐπιβολή τῆς (σουνιτικῆς) ὁμοιομορφίας στό ἐσωτερικό μιᾶς μειονότητας ὁλοένα καί ὁμοιογενέστερης,

στή σελίδα 5

* *Βλέπε γιά παράδειγμα τίς δηλώσεις τοῦ ψευδομουφτῆ Κομοτηνῆς Ἰμπράμ Σερήφ στό Μουσάκιο γιά τό Χιντρελέζ*

Στήν πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ κορυφαίου Ἕλληνα ἱστορικοῦ - βυζαντινολόγου (καί καθηγητῆ στίς ΗΠΑ) κ. **Σπύρου Βρυώνη** στή Θράκη, τό ΠΑΚΕΘΡΑ διοργάνωσε ἐκδήλωση (Ξάνθη, 20/5) μέ ἀφορμή τήν ἔκδοση στά ἑλληνικά τοῦ ἔργου του «Ὁ μηχανισμός τῆς καταστροφῆς». Στό βιβλίο παρατίθενται ἐξαντλητικά τεκμήρια γιά τό πογκρόμ πού ἀφάνισε τόν Ἑλληνισμό τῆς Πόλης τό 1955 καί προσφέρεται ὅλη ἡ γνώση γιά τήν κομβική αὐτή στιγμή τῆς κοινότητας τῶν Ρωμιῶν. Εἴχαμε τήν εὐκαιρία νά μιλήσουμε μέ τόν πάντα θαλερό καθηγητή καί μεταφέρουμε παρακάτω σημεῖα τῆς συζήτησής μας:

- Στό βιβλίο σας ἀναφέρεστε σ' ἕνα τραγικό στιγμιότυπο - τοῦ πογκρόμ τοῦ 1955 - τῆς ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων στήν Τουρκία. Πρόκειται γιά μιά «κακή στιγμή», ἕνα μεμονωμένο συμβάν ἤ γιά ἕνα ὁρόσημο μιᾶς συνεποῦς πολιτικῆς τῆς γείτονος ἔναντι τοῦ ἑλληνισμοῦ;

- Οἱ διωγμοί των Ἑλλήνων της Κωνσταντινούπολης δεν ἦταν μια παρένθεση, ένα ατυχές και συγκυριακό γεγονός, αλλά μια προγραμματισμένη ενέργεια που εντάσσεται σε μια μακρόχρονη η πολιτική του Κεμαλικού καθεστώτος με στόχο τη νεξόντωση των μειονοτήτων. Δεν ήταν ένα έγκλημα που έγινε από το σφρίγος του εθνικισμού, αλλά ένα έγκλημα πολύ καλά προγραμματισμένο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Σπῦρος Βρυώνης

Ἤδη το 1930 απαγορεύονταν στους Έλληνες να ασκούν κάποια επαγγέλματα όπως του δικηγόρου π.χ και τους οδηγούσαν στον οικονομικό μαρασμό. Οι διωγμοί αυτοί συνεχίσθηκαν και αργότερα με σειρά νομοθετικών ρυθμίσεων που απέβλεπαν στην υφαρπαγή της εκκλησιαστικής και ιδιωτικής περιουσίας. Στη μεθοδευμένη στρατηγική συρρίκνωσης του ελληνικού στοιχείου σημαντικό ρόλο έπαιξε και η κατάργηση του αυτοδιοικητικού, κοινοτικού συστήματος με την επιβολή ενός εγκάθετου που συνδιαλέγονταν απευθείας με τις Αρχές.

Συνέχεια στή σελ. 6

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ (τους) ...

Ἐπειδή μᾶς εἶναι γνωστή ἡ ἀγάπη τῶν συνδρομητῶν μας γιά τήν ποίηση, διαλέξαμε σήμερα γιά τό πρωτοσέλιδο τοῦ *«Ἀντιφωνητῆ»* ἕνα ποίημα πού ἁλιεύσαμε ἀπό τίς διάφορες ἐκδηλώσεις τοῦ πολύπλαγκτου Τουρκικοῦ Προξενείου τῆς Κομοτηνῆς. Πρόκειται γιά δημιουργία ἀνωνύμου ἐραστῆ τοῦ λόγου, πού ἐκφωνήθηκε στό «3ο παιδικό φεστιβάλ» τοῦ Ἰάσμου, παρουσία τοῦ Προξένου κ. Ντεμιρέρ, τοῦ ἀντιδημάρχου Ἰάσμου κ. Ὀζτάν, τοῦ ψευδομουφτῆ κ. Σερήφ, τοῦ προέδρου Τούρκων διδασκάλων κ. Τοραμάν καί ἄλλων ποιητολάγνων. Τό ἐκφώνησε ὁ τσιγγάνος μαθητής Ὀζάν Σουκρού ἀπό τήν Ἀλεξανδρούπολη καί εἶχε τόν τίτλο «Δάσκαλέ μου»:

ΔΑΣΚΑΛΕ ΜΟΥ

Ν' ἀγαπάω τὸν Ἀτατούρκ μας,
Νά λέω ὅτι εἶμαι Τοῦρκος,
Νά γελάω, νά γλεντάω,
Μάθε μου δάσκαλέ μου.

Τό βουνό, τή θάλασσα, τήν πεδιάδα,
Τό Τσαλντιράν, τό Κόσοβο,
Νά ζῶ χωρίς καβγάδες,
Μάθε μου δάσκαλέ μου.

Νά ἐμπιστεύομαι τήν ἐπιστήμη,
Νά εἶμαι σύγχρονος ἄνθρωπος
Τόν ***ἀρχιδά****σκαλό μας τόν Ἀτατούρκ*
Μάθε μου δάσκαλέ μου.

Τό αἷμα τῶν ἡρώων,
Τή γεύση τῆς ἐλευθερίας,
Καί τ' ὄνομά σου νά μήν ξεχνᾶμε,
Ἀγαπημένε μου δάσκαλε.

Βεβαίως. Τέτοια καλλιέργεια τοῦ λόγου, τέτοια ἀγάπη γιά τό φαῖνον, τό μή θολούμενον. Ἀκολουθώντας τόν Ἐλύτη, οἱ προαναφερθέντες ἔχουν ἤδη κάνει «μιά στροφή κεφαλῆς πού σημαίνει καί στροφή τοῦ κόσμου ὁλόκληρου»: Στροφή ὅμως πρός ἀνατολάς, ἴσαμε τήν Κόκκινη Μηλιά...

Ἀντιρρησίες Συνείδησης, ἑνωθεῖτε μαζί μας!

Καθώς ἡ 15η Μαΐου ἔχει καθιερωθεῖ ὡς Παγκόσμια Ἡμέρα Ἀντιρρησιῶν Συνείδησης, γιορτάζαμε κι ἐμεῖς πρό ἑβδομάδος. Ναί, εἴμαστε κι ἐμεῖς ἀντιρρησίες συνείδησης, ἀπό τούς πλέον φανατικούς καί χαιρόμαστε πού ἐπιτέλους τό κίνημά μας κερδίζει ἔδαφος διεθνῶς. Δυστυχῶς στήν ἐκδήλωση τῆς Διεθνοῦς Ἀμνηστείας στήν Ἀθήνα («ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ: ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ Ἢ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ;») ἡ ἄποψή μας δέν ἐκπροσωπήθηκε, καί ὅλη ἡ βραδυά εἶχε νά κάνει μέ τούς ἀντιρρησίες συνείδησης σέ θέματα **στράτευσης***.

Ἐμᾶς τό βαθειά συνειδησιακό πρόβλημά μας εἶναι ἡ φορολόγηση. Εἴμαστε ἀντιρρησίες συνείδησης σέ θέματα φορολογίας. Κι ὄχι βέβαια γιά λόγους ὠφελιμιστικούς ἤ ἐγωκεντρικούς, ἀλλά καθαρά ἰδεολογικούς. Ἐξηγούμαστε:

Γιά ποιόν λόγο πληρώνουμε φόρους στή χώρα μας, ἔμμεσους καί ἄμεσους; Γιά νά κονομᾶνε οἱ γαλάζιοι κουμπάροι καί οἱ πράσινοι σύντροφοι; Γιά νά διορίζονται τά λαμόγια στίς χρυσοπληρωμένες θέσεις; Γιά νά κάνουν τούς τσορμπατζήδες νομαρχαῖοι καί δημαρχαῖοι; Γιά νά τά μοιράζονται οἱ ἐργολάβοι καί οἱ μεσάζοντες, οἱ σύμβουλοι καί οἱ πλήμβουλοι; Γιά νά τά μασᾶνε οἱ χρηματιστές κι οἱ τραπεζίτες;

Μέ λίγα λόγια, στή χώρα - πρωταθλήτρια τῆς διαφθορᾶς (στήν ΕΕ καί ὄχι μόνο), τί νόημα ἔχει νά τροφοδοτεῖς ἕνα ληστροκρατικό σύστημα μέ τό αἷμα καί τούς κόπους σου; Τήν διαιώνιση/ἀναπαραγωγή τῆς Μαφίας;

Ὑπάρχουν κι ἄλλες ὄψεις τοῦ θέματος, ἀκόμη εὐρύτερες: Δέν εἶναι ἡ Ἑλλάδα μέρος τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος; Δέν ἀποτελεῖ κρῖκο τῆς ΝΑΤΟικῆς ἐπιθετικῆς μηχανῆς; Δέν ἐνισχύουν τά χρήματά μας τόν ρόλο της μέσα στά πλαίσια αὐτά; Μήπως πρέπει νά κάνουμε ἐπιτέλους κάτι ὥστε νά τερματισθεῖ ἡ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο;

Ἔτσι λοιπόν, καλοῦμε ὅσους συμφωνοῦν μέ τά ἀνωτέρω, νά πυκνώσουν τίς τάξεις τῶν ἀντιρρησιῶν συνείδησης μέ τό σύνθημα: «**Ἀρνοῦμαι νά πληρώσω!**». Ἕνας ἐνδιάμεσος στόχος θά μποροῦσε νά εἶναι, κατά τό πρότυπο τῆς στράτευσης, ἡ ἐναλλακτική φορολόγηση (ἀντί γιά λεφτά π.χ. νά δίνεις στήν Ἐφορία κάποιο ζεῦγος ἀδένων).

Πιστεύουμε ὅτι μᾶς καλύπτει ἄριστα τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, πού ἔγραφε πρίν 5 χρόνια: «*Γιά δημοκρατικά κράτη πού σέβονται τά δικαιώματα καί τίς θεμελιώδεις ἐλευθερίες, ὁ σεβασμός γιά τό δικαίωμα στήν ἀντίρρηση συνείδησης δέν μπορεῖ νά θεωρεῖται ἔλασσον ζήτημα*». Ἄρα;!

Κ.Κ.

* *Γιά αὐτούς ἡ γνώμη μας εἶναι ξεκάθαρη: Δέν στρατεύεσαι; Ἀρνεῖσαι τήν ἀρχαιόθεν αὐτονόητη ταύτιση πολίτη - ὁπλίτη, γιά λόγους συνείδησης; Οκ. Καί ἡ πολιτεία στό ἑξῆς δέν σοῦ παρέχει κάποια δικαιώματα (διορισμό στόν δημόσιο τομέα, προμήθειες τοῦ Δημοσίου...) καί τά διατηρεῖ γιά κείνους πού ἡ συνείδησή τους περιέχει καί ψήγματα ἑλληνικότητας. Ἔκλεισε τό θέμα.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ & ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Μιλώντας στην Παμποντιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ-Καναδά, στο Σταθάκειο Πολιτιστικό Κέντρο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων της **Νέας Υόρκης**, ο **Φάνης Μαλκίδης** (λέκτορας του ΔΠΘ και μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για την μελέτη των γενοκτονιών) περιέγραψε το ιστορικό πλαίσιο στο οποίο εκτυλίχθηκε η Ποντιακή Γενοκτονία. Καταλήγοντας δε, τόνισε: «Το ζήτημα της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου και ιδιαίτερα η διεθνοποίησή της αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα το οποίο, κυριαρχεί ως αίτημα των Ποντίων παγκοσμίως και η ελληνική Διασπορά μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο.

Σ' αυτό το σημείο, επίσης, εξαιρετική σημασία αποκτά η στάση των επιζώντων και των απογόνων τους. Κάθε λαός έχει δικαίωμα να απαιτεί με επιμονή την επίσημη αναγνώριση από τις αρμόδιες αρχές των εγκλημάτων και αδικιών που διαπράχτηκαν σε βάρος του. Όσο μεγαλύτερη είναι η αδικία, όσο περισσότερο χρόνο αποκρύφτηκαν τα γεγονότα, τόσο πιο έντονη είναι η επιθυμία για μια τέτοια αναγνώριση. Αναγνώριση που είναι ένας ουσιαστικός τρόπος πάλης ενάντια στη μάστιγα της γενοκτονίας, αναγνώριση που αποτελεί μία επιβεβαίωση του δικαιώματος ενός λαού να γίνει σεβαστή η ύπαρξή του σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Τα σημαντικότερα ζητήματα μπορεί να τα αναδείξει η ελληνική Διασπορά στον χώρο της Ιστορίας. Μέσω μελετών, σεμιναρίων, συναντήσεων ερευνητών, οι ειδικοί έχουν το καθήκον να γνωστοποιήσουν ευρύτατα και σαφέστατα τα αναμφισβήτητα γεγονότα που συνθέτουν τη γενοκτονία. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα, οι αρνητές Τούρκοι ιστορικοί που είναι στην υπηρεσία του Κράτους τους, να βρεθούν απομονωμένοι από την επιστημονική κοινότητα και οι ελάχιστοι δυτικοί μιμητές τους να συνετισθούν με τη σειρά τους, φοβούμενοι μήπως αποκαλυφθούν τα αληθινά κίνητρά τους — προσωπικά, πολιτικά ή άλλα. Μαζί με τις εργασίες οι οποίες προσφέρουν νέα δεδομένα, με άφθονα αποδεικτικά στοιχεία, για τη γενοκτονία, ο χρόνος φαίνεται επίκαιρος για τη σύγκληση, υπό την αιγίδα ενός ινστιτούτου ερευνών, μιας ομάδας ιστορικών διαφορετικών προσανατολισμών. Ένα διεθνές πρόγραμμα ερευνών, εκτεινόμενο σε διάρκεια πολλών ετών, θα μπορούσε να διαψεύσει μια για πάντα την άρνηση και τις αμφιβολίες που οι Τούρκοι πασχίζουν να διατηρούν γύρω από τη γενοκτονία.

Ένας άλλος χώρος όπου οι Έλληνες μπορούν να κατευθύνουν τις προσπάθειές τους είναι εκείνος της πληροφόρησης. Σήμερα, ύστερα από δεκαετίες, ένας λαός όπως ο τουρκικός, διατηρείται στο σκοτάδι της παραπληροφόρησης ως προς την ιστορία του. Αυτή η ανώμαλη κατάσταση στο εσωτερικό, θα μπορούσε ίσως να καταπολεμηθεί από το εξωτερικό. Στην εποχή της επικοινωνίας υπάρχουν αποτελεσματικά μέσα, για να φέρουν στον πληθυσμό την πληροφόρηση την οποία στερείται. Ένα τέτοιο πρόγραμμα που επιδιώκει να ακουστεί, μέσα στα σύνορα της Τουρκίας, μια φωνή διαφορετική από εκείνη της επίσημης προπαγάνδας, θα έβρισκε υποστήριξη από πολλές οργανώσεις προσανατολισμένες στην πρόοδο της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα. Εφόσον θα πρόκειται για ένα πρόγραμμα που θα στραφεί εναντίον της κυρίαρχης αντίληψης, θα πρέπει να διαμορφωθεί έτσι ώστε να διατηρηθεί μακροπρόθεσμα.

Αυτές οι κινήσεις υπερβαίνουν την ηθική ανακούφιση, τη στείρα συντήρηση της μνήμης που αναζητείται σε παραδοσιακά μνημόσυνα. Έτσι απαιτείται υπέρβαση των σκοπιμοτήτων της εσωτερικής πολιτικής και συγκαταβατικότητας προς το εκλογικό σώμα ή την εκλογική πελατεία, των αποκλίσεων μεταξύ των οργανώσεων της διασποράς των μεθόδων παλαιότερης περιόδου, μεθόδων που συγκέντρωναν υποψίες για ηγεμονικές αξιώσεις.

Αυτή η προσέγγιση απαιτεί, αντίθετα, μια συνεργασία μεταξύ Ελλάδας και Διασποράς, από κοινού αξιοποίηση δυνατοτήτων και μέσων μέσα σε κατάλληλες δομές. Η ανάδειξη και διεθνοποίηση της γενοκτονίας, η οποία υπερβαίνει τον Ποντιακό Ελληνισμό και αφορά όλους τους Έλληνες θα πρέπει να αποτελέσει σημαντικό στοιχείο της πολιτικής που σέβεται την ιστορία και την αλήθεια, δηλαδή τη μνήμη της. Ταυτόχρονα, η αναγνώριση της γενοκτονίας αποτελεί και ένα σπουδαίο βήμα του τουρκικού λαού προς την απελευθέρωση, βήμα που δείχνει και τις βάσεις μίας πραγματικής φιλίας και σχέσης βασισμένης στην ειλικρίνεια και στο σεβασμό. Το Ποντιακό ζήτημα δεν είναι ένα θέμα της ιστορίας ή των μουσείων. Είναι ένα ζωντανό ζήτημα με εθνικές και διεθνείς διαστάσεις, το οποίο οι εξελίξεις στην Ευρώπη και διεθνώς το καθιστούν επίκαιρο ως θέμα δημοκρατίας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ελευθερίας, αξιοπρέπειας, πραγματικής φιλίας και συνεργασίας, μίας νίκης στη μάχη για την αλήθεια.

Οι σημερινές αναγνωρίσεις της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου από το μέλος του Κονγκρέσου **Carolyn Manoney**, από τον γερουσιαστή της Νέας Υόρκης **George Onorato** και τον Δήμαρχο της πόλης του Νόργουολκ **Richard Mocchia**, είναι μία ακόμη μεγάλη συμβολή σ΄αυτή τη μεγάλη προσπάθεια που αγγίζει όλους τους Έλληνες και από ότι φαίνεται και πολλούς Φιλέλληνες.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

...Το ζήτημα δεν είναι η εκλογική συγκυρία, ο εκλογικός κύκλος με παλιά υλικά. Το ζήτημα είναι το μέλλον και η πορεία της χώρας στον νέο αιώνα.

Η χώρα δεν μπορεί να συγχρονισθεί με την ιστορία, τα ραντεβού της, με πολιτικές διοικήσεις που είναι υπεύθυνες για το παρελθόν και επιπλέον στερούνται σχεδίου, λόγου, συλλαβίζουν αντί να ομιλούν. Όσο γρηγορότερα μιλήσουμε για το μετά, το μεταλλαγμένο γεννετικά ΠΑΣΟΚ, τόσο καλύτερα για τη χώρα.

Η Ελλάδα έχει ανάγκη ένα μεγάλο Δημοκρατικό Ριζοσπαστικό Κόμμα που θα δημιουργήσει μια νέα πολιτική παιδεία. Αυτό δεν μπορεί να το κάνει το παλιό που μεταμορφώνεται σε νέο κάνοντας κακό στη χώρα και απονομιμοποιώντας τον παλιό, λεγόμενο, Δημοκρατικό χώρο. Ποτέ ο Δημοκρατικός χώρος δεν έφθασε σε αυτό το επίπεδο απονομιμοποίησης.

(Ο Μιχάλης Χαραλαμπίδης μιλώντας στή Σάμο)

ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

*Η Ευρωπαϊκή Κίνηση και ο Δήμος Βιστωνίδος σε συνεργασία με την Ένωση Ευρωπαίων Φεντεραλιστών (UEF) και το Κέντρο Μελετών Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Οικονομίας (ΚΕ.Μ.Ε.Π.Ο.) διοργανώνει εκδήλωση - συζήτηση (25/5/07, ώρα 18:00) στο Πνευματικό Κέντρο Γενισέας στο Δήμο Βιστωνίδος μέ θέμα «**Προοπτικές από την εφαρμογή της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής στην περιοχή της Θράκης**». Η εκδήλωση διοργανώνεται στα πλαίσια της εκστρατείας "Speak up Europe" του προγράμματος Plan D για τη Δημοκρατία, το Διάλογο και τη Δημόσια συζήτηση κατά τη διάρκεια του οποίου υλοποιούνται πολλαπλές δημόσιες συζητήσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και τις πολιτικές της.*

Καθώς οι συνθήκες οικονομικού ανταγωνισμού στην παγκοσμιοποιημένη αγορά γίνονται όλο και πιο σύνθετες, οι πολιτικές για ζητήματα που στο παρελθόν θεωρούνταν απλά έχουν ήδη μεταστραφεί. Στο ζήτημα της γεωργίας η πολιτική της ΕΕ επικεντρώνεται στο ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η γεωργία στη διαφύλαξη και τη διαχείριση των φυσικών μας πόρων και παράλληλα στοχεύει στη διασφάλιση ικανοποιητικού βιοτικού επιπέδου για τους γεωργούς, ποιοτικών τροφίμων σε ανταγωνιστικές τιμές για τους καταναλωτές και στη διατήρηση της κληρονομιάς της υπαίθρου.

Οι επιπτώσεις και οι προοπτικές από την εφαρμογή αυτής της πολιτικής στη Θράκη θα αναλυθούν από ειδικούς και θα ακολουθήσει συζήτηση με το ακροατήριο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως στρατηγικός στόχος

Ν. Λυγερός

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα πολύπλευρο νοητικό σχήμα. Πολλοί θα ήθελαν να παραμείνει ένας οικονομικός χώρος όπως ήταν προηγουμένως η Ε.Ο.Κ. Όμως η πραγματικότητα έχει ήδη ξεπεράσει αυτό το αρχικό στάδιο. Ήδη 13 χώρες ανήκουν στην Ευρωζώνη και θα προστεθεί η Κύπρος το 2008. Η εφαρμογή και η διεύρυνση της Συνθήκης Schengen προσφέρει και αυτή νέες δυνατότητες που δεν αγγίζουν πια μόνο και μόνο τον οικονομικό τομέα. Η έννοια του ευρωστρατού είναι ήδη μία πραγματικότητα στη Γαλλία και στη Γερμανία που μπορεί από τώρα να επηρεάζει ακόμα και τα δεδομένα της Κύπρου. Το σημαντικότερο στοιχείο όμως είναι το πολιτικό πλαίσιο και αυτό συσχετίζεται άμεσα με το Ευρωσύνταγμα που έχουν υπογράψει ήδη 18 χώρες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αρχίζει να διατυπώνει τα απαραίτητα στοιχεία για τη δημιουργία του υπόβαθρου μίας μεγάλης στρατηγικής με την έννοια της πολεμολογίας. Οι τοπικές στρατηγικές δεν μπορούν να είναι οι βέλτιστες σε ολικό επίπεδο. Ξεπερνώντας τα εσωτερικά σύνορα και τις τοπικίστικες νοοτροπίες, η ευρωπαϊκή οντότητα αποκτά μία εμβέλεια που της δίνει ένα γεωπολιτικό βάρος. Με άλλα λόγια, η Ευρωπαϊκή Ένωση ως στρατηγικός στόχος έχει νόημα μόνο μέσα σ' ένα ενιαίο πολιτικό πλαίσιο. Γι' αυτό το λόγο αντιμετωπίζει τόσες δυσκολίες με τους εξωτερικούς παράγοντες που αντιλαμβάνονται ότι διασχίζει μία σύγχρονη μορφή αναγέννησης. Δεν επαρκεί το θεσμικό όργανο, πρέπει να συνοδεύεται και από το εκτελεστικό. Το μέγεθος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτρέπει πια γραμμικές ισορροπίες ανάλογες με διακρατικές σχέσεις. Η πολυκλαδικότητά της σε συνδυασμό με την πολυπλοκότητα είναι de facto εκθετική. Κατά συνέπεια, η ολική προσέγγιση είναι απαραίτητη. Η σταθερότητα του δυτικού, του βόρειου και του μεσογειακού μετώπου δεν σημαίνει τίποτα όσον αφορά στο ανατολικό που προκάλεσε μια αλλαγή φάσης για τα γεωστρατηγικά δεδομένα της περιοχής. Η ενσωμάτωση αυτών των νέων στοιχείων αποδεικνύει με άμεσο τρόπο την ικανότητα απορρόφησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αναδιπλώνεται πάνω στο ιστορικό και πολιτιστικό της υπόβαθρο. Οι αυστριακές πρωτοβουλίες στο βαλκανικό χώρο επηρεάζουν δυναμικά και το ρόλο της Ελλάδας. Γενικότερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά ένα παρελθόν που δεν υπήρχε ούτε μέσα στο οικονομικό πλαίσιο ούτε στο θεσμικό. Με την ιστορία της, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί πλέον να δημιουργήσει ένα μέλλον που έχει γερά θεμέλια και που δεν βασίζεται μόνο σε συμβατικές και ιδεολογικές συμμαχίες. Αυτό το στοιχείο, στο οποίο δεν δίνουμε έμφαση για διάφορους ψευδοδιπλωματικούς λόγους, είναι από τα πιο ισχυρά μίας γεωπολιτικής οντότητας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με την ένωση των ιστοριών και όχι τη διαγραφή τους όπως θα ήθελαν μερικοί, δημιουργεί ένα ισχυρό πεδίο όπου οι προηγούμενες συμβάσεις παρουσιάζονται πλέον όχι μόνο ως τεχνικές αλλά και τεχνητές. Διαμορφώνοντας το πλαίσιό της, η Ευρωπαϊκή Ένωση λειτουργεί με βάση τη στρατηγική των φυσικών συνόρων που είναι τόσο βασική στη γεωστρατηγική και την ενισχύει με την έννοια της φυσικής ιστορίας. Ακολουθεί το σχήμα του κεκτημένου για να θυσιαστώ πρέπει να έχω ένα κοινό στοιχείο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με την ιστορία της μπορεί να αποκτήσει μία πολιτική.

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρῆ 15, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **25 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **50 €**

Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ἀνα-γνώσεις

Ἡ Δημοκρατία ἀνησυχεῖ καί διατάσει

Ὁ **Θ.Γ. Κανέλλος** στήν ***«Ἐλευθεροτυπία»*** (10/5) γιά τήν εὐρωπαϊκή πορνεία τῆς Σερβίας (ἀπό κοντά κι ἡ Ἑλλάδα, μέ τηλεφωνήματα τοῦ «ἀνήσυχου γιά τίς ἐξελίξεις» Καραμανλῆ!):

«Σε δύσκολη θέση έφερε τη Σερβία η εκλογή του υπερεθνικιστή Τόμισλαβ Νίκολιτς στη θέση του προέδρου της Βουλής, καθώς θεωρήθηκε ως βήμα ευρύτερης συνεργασίας για το σχηματισμό κυβέρνησης που θα απομάκρυνε ενδεχομένως τη χώρα από την ευρωπαϊκή πορεία της. Ο ηγέτης του Ριζοσπαστικού Κόμματος εξελέγη πρόεδρος με τη συνεργασία του Δημοκρατικού Κόμματος Σερβίας, του απερχόμενου πρωθυπουργού Βόισλαβ Κοστούνιτσα. Η εκλογή του μάλιστα συμπίπτει με την ανάληψη της προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρώπης από τη Σερβία. Αλλά ο Νίκολιτς δεν φημίζεται για τις φιλοευρωπαϊκές θέσεις του. Και το Διεθνές Δικαστήριο αποφάνθηκε πριν από 3 μήνες ότι η Σερβία έχει παραβιάσει πολλές φορές τη Συνθήκη περί Γενοκτονίας. Το Συμβούλιο της Ευρώπης προασπίζει τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Ευρώπη. Ο Νίκολιτς θεωρείται διάδοχος του Μιλόσεβιτς στον εθνικισμό. (...) Ματαίως ο Νίκολιτς αντέκρουσε τις κατηγορίες χθες, ότι δεν είναι εξτρεμιστής και ότι δεν θα οδηγήσει τη Σερβία στην απομόνωση. Η Γερμανίδα καγκελάριος και προεδρεύουσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Άγκελα Μέρκελ εξέφρασε στον Κοστούνιτσα την «ανησυχία» της μετά την εκλογή του Νίκολιτς, ο οποίος ηγείται των Ριζοσπαστών από τον Φεβρουάριο του 2003, όταν ο πρόεδρος του κόμματος, Βόισλαβ Σέσελι, παραδόθηκε στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης για την πρώην Γιουγκοσλαβία και δικάζεται για εγκλήματα πολέμου. Ο πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του Συμβουλίου της Ευρώπης δήλωσε ότι η πολιτική του Ριζοσπαστικού Κόμματος αντιβαίνει στην πολιτική προσέγγισης Σερβίας - Ε.Ε...»

(Σ.Σ.: Ὁ Νίκολιτς, ἐπικεφαλῆς τοῦ πρώτου σέ ψήφους κόμματος τῆς χώρας, τελικά ὑποχρεώθηκε νά παραιτηθεῖ).

Μέ τόν σκατοσμπρώχτη γιά γραφῖδα

Ὁ καημός τοῦ **Τάκη Μίχα** εἶναι γνωστός: Δέν θά ἡσυχάσει ἄν δέν δεῖ τόν τελευταῖο Σέρβο κρεμασμένο ἀπό τ' ἄντερα τοῦ τελευταίου Ἕλληνα. Πασχίζοντας λοιπόν νά βρεῖ κάποιον μέ τά ἴδια ἰδανικά (*δέν πειράζει παλληκάρι μου, κι ἕνας νά εἶσαι ἀρκεῖ, νά, εἶδες ὁ Ἐφιάλτης στίς Θερμοπῦλες...*), γράφει στήν ***«Ἐλευθεροτυπία»*** (8/5):

«Αξιωματούχος του υπ. Εξωτερικών αναγνωρίζει για πρώτη φορά δημόσια ότι Ελληνες πολίτες έλαβαν μέρος σε εγκλήματα εναντίον αμάχων Βοσνίων κατά τη διάρκεια του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Πρόκειται για περίπου 100 άτομα τα οποία πολεμούσαν στη Βοσνία υπό τις διαταγές του φυγόδικου στρατηγού Μλάντιτς. Πολλοί από αυτούς έλαβαν μέρος στη σφαγή της Σρεμπρένιτσα τον Ιούλιο του 1995. Το γεγονός αυτό χαρακτηρίστηκε από την αγγλική εφημερίδα «Γκάρντιαν» ως «το το πιο καλοκρυμμένο μυστικό της Ελλάδας».

Η αναγνώριση της συνενοχής Ελλήνων πολιτών έγινε από τον διπλωμάτη Δημήτρη Κούρκουλα, ο οποίος ηγείται αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Ο Έλληνας διπλωμάτης επισκέφθηκε πρόσφατα τη Σρεμπρένιτσα και κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο των δολοφονηθέντων αμάχων Βοσνίων. Μετά την επίσκεψή του έκανε δηλώσεις στον τοπικό Τύπο με τις οποίες εξέφραζε τον αποτροπιασμό του για τη συμμετοχή συμπατριωτών του στο έγκλημα. «Ντρέπομαι για τους Ελληνες εθελοντές στη Σρεμπρένιτσα», δήλωσε στην ημερήσια «Ντέβνι Αβάζ». Απαντώντας σε ερώτηση του Βόσνιου δημοσιογράφου, πώς σχολιάζει ως Ελληνας την ανύψωση της ελληνικής σημαίας στη μαρτυρική πόλη και τη συμμετοχή των συμπατριωτών του στη σφαγή, ο κ. Κούρκουλας επιβεβαίωσε ότι πράγματι αυτό συνέβη. «Πρόσφατα διάβασα μια έκθεση για το συμβάν» είπε. «Νομίζω ότι εκφράζω όχι μόνο την προσωπική μου άποψη αλλά και την άποψη και της πλειοψηφίας των συμπατριωτών μου, λέγοντας ότι ντρεπόμαστε για το γεγονός. Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει έθνος στον κόσμο το οποίο δεν έχει εγκληματίες».

Οι δηλώσεις του Ελληνα διπλωμάτη αποτελούν μια τομή με τη μέχρι σήμερα πρακτική του ΥΠΕΞ, το οποίο δήλωνε πάντοτε άγνοια του γεγονότος. Πριν από δύο έτη, έπειτα από ερώτηση του τ. βουλευτή Α. Ανδριανόπουλου στη Βουλή, οι ελληνικές δικαστικές αρχές ξεκίνησαν μια έρευνα σχετικά με τη συμμετοχή Ελλήνων πολιτών σε εγκλήματα εναντίον αμάχων Βοσνίων. Όμως, σύμφωνα με πληροφορίες μας, η υπόθεση πολύ γρήγορα τέθηκε στο αρχείο...»

Ποιά Ἀκαδημία, μωρέ; Ἐδῶ Λιάκος μιλάει!

Ἀνήμερα τῆς 19ης Μαΐου, τά ΔΟΛια «ΝΕΑ» εἶχαν ἐθνομηδενιστικό «ἀφιέρωμα», μέ ὅλον τόν ἀρνησίπατρι θίασο ἐπί σκηνῆς. Διαβάστε τόν **Ἀντώνη Λιάκο** καί διῶξτε τίς ψευδαισθήσεις. ***Στό Λαμπρακιστάν τό ἑλληνίζειν εἶναι κακούργημα***.

«Η εκπαίδευση οφείλει να είναι πλουραλιστική, υπογράμμισε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, όμως, όταν σκοπός της ορίζεται η ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης όπως στο άρθρο 16, τα πράγματα δυσκολεύουν. Γιατί το κείμενο της Ακαδημίας Αθηνών να βαραίνει περισσότερο από δεκάδες πανεπιστημιακούς που υπεράσπισαν το εγχειρίδιο Ιστορίας της ΣΤ΄ Δημοτικού είτε δηλώνοντάς το δημόσια με τις υπογραφές τους είτε μέσω των επιστημονικών περιοδικών που οργάνωσαν συνέντευξη Τύπου είτε μέσω των πανεπιστημιακών τμημάτων που φιλοξένησαν σχετικές εκδηλώσεις και συζητήσεις;

Στην Ακαδημία Αθηνών υπάρχουν μόνο τρεις ιστορικοί, από τους οποίους μόνο δύο (Σβολόπουλος, Σακελλαρίου) υπογράφουν το πόρισμα για το βιβλίο της ΣΤ΄ Δημοτικού. Το τρίτο μέλος προτίμησε την ασφαλή απόσταση. Επομένως δεν πρόκειται για πόρισμα Ακαδημίας, αλλά μόνο δύο μελών της. Το ίδιο το πόρισμα θα ήταν πειστικότερο αν είχε μια ισοζυγισμένη κρίση για τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του βιβλίου. Αντίθετα ο πρόλογός του επικαλείται καθαρώς ιδεολογικά ζητήματα (ενίσχυση της εθνικής ταυτότητας, δημιουργία εθνικής αυτοπεποίθησης). Εντελώς άδικη κατηγορία γιατί είναι ένα βιβλίο ευρωπαϊκής ιστορίας 500 χρόνων, το οποίο αφιερώνει στην ελληνική ιστορία πάνω από το 90% της έκτασής του. Το πόρισμα των δύο ακαδημαϊκών είτε υιοθετεί μια λαθεμένη ελληνοκεντρική θέση, π.χ. ότι η Αναγέννηση οφείλεται στους Έλληνες λόγιους που πήγαν στην Ευρώπη (!) είτε αναφέρεται κυρίως στο τι δεν περιλαμβάνει το βιβλίο, παρά στο τι περιλαμβάνει (...) Αλλά στην Ακαδημία Αθηνών υπάρχουν και σοβαροί άνθρωποι. Θέλουν να αναγορευτούν σε ένα είδος υπερτιμητών της ελληνικής πνευματικής ζωής;...»

ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ: Κι ὅμως κέρδισε!

Ποιές χῶρες δικαιοῦνται νά προεδρεύουν σέ ἐπιτροπές τοῦ ΟΗΕ γιά τήν Ἀειφόρο Ἀνάπτυξη; Μπορεῖ μία χώρα πού κλώτσησε πρόσφατα τήν ἀποικιοκρατία νά τό πράξει; Ἡ ἀπάντηση τῆς δημοκρατικῆς Δύσης εἶναι ἀρνητική.

Ἔτσι, παρότι ὁ ὑπουργός Περιβάλλοντος καί Τουρισμοῦ τῆς Ζιμπάμπουε, ὁ 48χρονος βρετανοσπουδαγμένος Φράνσις Νέμα, πῆρε ὁμόφωνα τό χρῖσμα ἀπό τίς 12 ἀφρικανικές χῶρες γιά νά προεδρεύσει ἐκ μέρους τῆς Μαύρης Ἠπείρου στήν συγκεκριμένη Ἐπιτροπή, Ἀγγλοαμερικανοί καί ἀπό κοντά οἱ Εὐρωπαῖοι (βλ. δηλώσεις τοῦ Νορβηγοῦ ὑπουργοῦ) φάγανε τά λυσσακά τους γιά νά μήν ἐκλεγεῖ. Τόσο γιά νά συντηρήσουν τίς κυρώσεις κατά τοῦ προέδρου Μουγκάμπε (πού μετά τό 2000 πῆρε ἀπό τούς λευκούς τίς ἀπέραντες φάρμες καί τίς μοίρασε), ὅσο καί γιά νά ὑποσκάψουν τίς ἀνέφελες σχέσεις τῆς Ζιμπάμπουε μέ τίς ἄλλες ἀφρικανικές χῶρες. Τί βρῆκαν λοιπόν νά καταλογίσουν στήν συγκεκριμένη ἐπιλογή; Ὅσον ἀφορᾶ τήν Ζιμπάμπουε λένε ὅτι δέν ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα ἀειφόρου ἀνάπτυξης, ἀφοῦ ἀπό ἐξαγωγέας τροφίμων σήμερα δέν μπορεῖ νά θρέψει τόν πληθυσμό της (πρᾶγμα γιά τό ὁποῖο οἱ ἴδιοι οἱ δυτικοί - μέ πρώτους τούς Ἄγγλους - ἔχουν τήν μέγιστη εὐθύνη). Ὅτι καταστρέφονται τά καταφύγια ἀγρίων ζώων, ὅτι αὐξάνει ἡ λαθροθηρία, ὅτι ἔχει τό παγκόσμιο ρεκόρ πληθωρισμοῦ (!), ὅτι ὁ Μουγκάμπε ρεύεται δημοσίως...

Κι ὅσον ἀφορᾶ τόν ἴδιο τόν Νέμα, βγῆκε ὁ βρετανός μεγαλοκτηματίας στόν ὁποῖον ἀνῆκε ἄλλοτε ἡ ση-μερινή φάρμα του καί δήλωσε ὅτι ὁ ὑπουργός, ὡς νέος ἰδιοκτήτης, τήν ἔχει... ἀφήσει (ὁ ἀνεπρόκοπος) νά καταστραφεῖ! Κι αὐτό ἔγινε παγκοσμίως εἴδηση!

Τελικά δέν τούς πέρασε. Στήν ψηφοφορία τῆς 11ης Μαΐου ὁ Νέμα πῆρε 26 ψήφους, 21 χῶρες ψήφισαν κατά καί ὑπῆρξαν 3 ἀποχές. Ἡ πορεία τῆς χώρας τοῦ Μουγκάμπε συνεχίζεται, κι ἄς μήν βολεύονται οἱ παλιοί ἀφεντικοί καί τά σημερινά τσανάκια τους (ὀργανώσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων)...

Ρόν Πώλ: Τυπική παρουσία ἤ ἐκλογική ἐλπίδα;

Ὁ Ρόν Πώλ, ὑποψήφιος γιά τό ρεπουμπλικανικό χρῖσμα στίς ἐρχόμενες ἐκλογές τῶν ΗΠΑ, εἶναι ἕνας τυπικός συντηρητικός WASP: Μέ ἀγγλοσαξωνική καταγωγή, μέ πετυχημένη ἐπαγγελματική σταδιοδρομία (ὡς γιατρός), μέ νεοφιλελεύθερες ἰδέες γιά τήν οἰκονομία, μέ τυπικά ἀμερικάνικη ἀτομοκρατική ἰδεολογία (λιγότερο κράτος...) καί χωρίς ἄλλου τύπου (σιωνιστικές) ἰδιαίτερες δεσμεύσεις.

Μετά ἀπό μακρά θητεία δεκαετιῶν στό Κογκρέσο, καί μετά ἀπό τήν αὐτόνομη κάθοδό του γιά Πρόεδρος τό 1988 μέ τό Φιλελεύθερο Κόμμα (0,5%), βρίσκεται σήμερα μπροστά στίς δημοσκοπήσεις γιά τό ἐπίζηλο χρῖσμα, παρά τόν πόλεμο πού τοῦ γίνεται ἀπό τό σύνολο τῶν ΜΜΕ. Καί δέν εἶναι μόνο τό παρατσούκλι τοῦ «Dr No» πού τοῦ κόλλησαν γιά τήν ἄρνησή του νά ὑπερψηφίσει ὅλες τίς μπουσιές τῶν τελευταίων χρόνων («Πατριωτική Πράξη», Πόλεμος στό Ἰράκ, στρατοδικεῖα γιά «τρομοκράτες»...) ἀλλά καί ἡ ἐνόχλησή τους πού ὁ 72χρονος πλέον Πώλ δέν κολώνει νά μιλήσει χῦμα γιά ὅλα τά θέματα - ταμπού τοῦ κατεστημένου πολιτικοῦ λόγου (π.χ. 11η Σεπτεμβρίου). Ἡ ἐκλογή του στό Τέξας μέ συντριπτικά ποσοστά - κόντρα στόν ἴδιον τόν Μπούς καί σέ νεοσυντηρητικούς τύπου Γκίνγκριτς - δείχνει ὅτι ἡ ἀμερικανική Δεξιά, ἡ μή προτάσουσα τά ἰσραηλινά συμφέροντα ἀπό κεῖνα τῶν ΗΠΑ, ἔχει βρεῖ τόν ἐκφραστή της στό πρόσωπο τοῦ Πώλ.

Ἥρωες ἀληθινοί

«***Γιά μιά Πολιτιστική Ἀναγέννηση στά χρόνια τῆς βαρβαρότητας***» εἶναι ὁ τίτλος τῆς εἰσήγησης τοῦ μεγάλου μας συμπατριώτη διανοούμενου **Δημήτρη (James) Πέτρας**, ὁμότιμου καθηγητῆ στό Πανεπιστήμιο τοῦ Binghamton τῆς Νέας Ὑόρκης, στά πλαίσια τοῦ φετεινοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου γιά τήν Τέχνη καί τήν Ποίηση γιά τήν Εἰρήνη στήν Κολομβία (Μεντεγίν, 1-3 Ἰουνίου). Ἀπό τήν ἐξαιρετικά ἐνδιαφέρουσα εἰσήγηση τοῦ Δ. Πέτρας, πού θεωρεῖται αὐθεντία στόν χῶρο τῶν κινημάτων τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἐπιλέξαμε κάποια σημεῖα πού ἀναφέρονται στούς «Ἥρωες τῆς καθημερινότητας»:

Πολλοί λόγιοι καί μεγάλο μέρος τοῦ κόσμου ἀναζητοῦν τούς εἰκονικούς τους ἥρωες σέ δημοσιότητες τοῦ σινεμά, τῶν σπόρ καί τῶν νόμπελ. Πρέπει νά παραδεχτῶ πώς οἱ δικοί μου ἥρωες καί ἡρωίδες δέν εἶναι οὔτε ἅγιοι οὔτε διάσημοι, οὔτε κἄν οἱ μεγάλοι ἀμφισβητίες καί οἱ ξακουστοί διανοούμενοι τῶν ΗΠΑ καί τῆς Εὐρώπης. Πιό ἀξιοθαύμαστοι εἶναι οἱ Κολομβιανοί πού δουλεύουν σταθερά καί μέ πάθος, ἐφαρμόζοντας τίς πολιτικές ἀρετές τῆς ταξικῆς ἀλληλεγγύης στά θύματα τοῦ βάρβαρου κράτους καί βεβαιώνουν τήν πολιτική τους ἀξιοπρέπεια ὑπεραμυνόμενοι τῶν ἀνθρωπίνων καί κοινωνικῶν δικαιωμάτων. Οἱ διασημότητες καί οἱ διανοούμενοι, ξακουστοί ἰδίως στόν Βορρά, ἔχουν τή φήμη τους γιά νά τούς προστατέψει ἀπό τά κράτη ὅταν ἐπικρίνουν τίς ἀδικίες. Γιά κείνους εἶναι μία στιγμιαία χρονική συγκυρία - μιά συνέντευξη, μία δημόσια συζήτηση, ἡ ὑπογραφή μιᾶς ἔκκλησης. Οἱ μικρές αὐτές πράξεις ἔχουν τό νόημά τους καί τό ἠθικό τους βάρος.

Ὅμως γιά μένα τό ἀνάστημ αὐτό συρρικνώνεται ὅταν συγκριθεῖ μέ τίς καθημερινές γενναῖες πράξεις καί μέ τήν ἀλληλεγγύη τῶν ἀκτιβιστῶν τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, ἤ τῶν δικηγόρων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν καθημερινῶν ἀπειλῶν καί τῶν δολοφονιῶν. Ὑπάρχει μεγάλη ἠθική ἀπόσταση τοῦ νά θέτεις τή ζωή σου στήν πρώτη γραμμή καθημερινά, ὅπως κάνουν οἱ Κολομβιανοί χωρικοί, καί τοῦ νά μιλᾶς ἀπό τόν ἀσφαλή, ἐλεφάντινο πῦργο ἑνός ἀμερικανικοῦ ἤ εὐρωπαϊκοῦ πανεπιστημίου, ὅπως κάνουν οἱ ἀκαδημαϊκοί. Ἡ προσωρινή μείωση τῆς πίεσης προσφέρει μιάν ἀνακούφιση ἀλλά ὅταν οἱ νομπελίστες ἐπιστρέψουν στά καθήκοντά τους, εἶναι οἱ χωρικοί, οἱ ἐργάτες καί οἱ ἀκτιβιστές πού ἀντιμετωπίζουν τίς ἐπιθέσεις στή δουλειά, στή γειτονιά, στήν οἰκογένειά τους. Ἡ μαχητικότητα, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ εὐγένειά τους εἶναι πού μέ ἐμπνέουν καί μέ πείθουν ὅτι ἡ βαρβαρότητα δέν εἶναι οὔτε παντοδύναμη, οὔτε προορισμός μας...

ΔΡΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΗΣ - ΣΜΙΓΑΔΑΣ: *Τί καί πότε πληρώθηκε;*

Πρίν λίγο καιρό γράφαμε γιά τήν περίπτωση τοῦ ὀρεινοῦ ἐπαρχιακοῦ δρόμου Ὀργάνης - Σμιγάδας, ὁ ὁποῖος κατασκευάζεται ἀπό τὴν ἑταιρεία ΑΛΦΑ ΤΕΧΝΙΚΗ καὶ ἐπιβλέπεται ἀπό τὴν Διεύθυνση Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομαρχιακοῦ Διαμερίσματος τῆς Ροδόπης. Ρωτούσαμε τότε ἄν ἔχει γίνει κάποιος ποιοτικός ἔλεγχος στό ἔργο κι ἄν πρόκειται νά γίνει τελικά κάποιος τέτοιος ὥστε νά διαπιστωθεῖ τό κατά πόσον ἔγινε αὐτό ἔτσι ὅπως προβλεπόταν ἤ ὄχι.

Σήμερα ἐπανερχόμαστε μέ μία πολύ σοβαρή, ἐπώνυμη καταγγελία (τά στοιχεῖα τοῦ καταγγέλοντος στή διάθεση κάθε ἁρμόδιας Ἀρχῆς): Τό ἔργο ἐλέγχθηκε, βρέθηκε ἐκτός πάσης ποιοτικῆς προδιαγραφῆς ἀλλά καί ὄχι μόνον αὐτό: Παρότι βρίσκεται (ἀκόμη καί) σήμερα σέ στάδιο πολύ ἀρχικό, ἔχει ἀποπληρωθεῖ μέχρι καί τήν τελική στρώση ὁδοποιίας ἀπό τήν ἁρμόδια ὑπηρεσία τῆς Νομαρχίας. Μάλιστα λέγεται ὅτι πληρώθηκαν (;) ἐργασίες πού δέν ἔγιναν ποτέ, πρίν τίς νομαρχιακές ἐκλογές τοῦ περασμένου φθινοπώρου! Τό δέ ποσό πού πληρώθηκε τότε γιά τίς ἐργασίες - φάντασμα, ἀνέρχεται σέ 270.000 εὐρώ περίπου.

Καί κάτι ἀκόμη. Πληρώθηκε ὁ ἴδιος ἐργολάβος καί γιά... κάποιαν θεομηνία πού τοῦ κατέστρεψε τό ἔργο; Κιἄν ναί, πότε καί γιά ποιό μέρος τοῦ «ἐκτελεσθέντος» ἔργου;

Ἡ ἀλήθεια σχετικά μέ τά ἀνωτέρω εἶναι πολύ εὔκολο νά διαπιστωθεῖ. Μέ ἕνα τηλεφώνημα (τοῦ Εἰσαγγελέα;) στό ταμεῖο τῆς νομαρχίας θά διαπιστωθεῖ ἄν πληρώθηκε ἡ βάση τῆς ὁδοποιίας (μέ τό προαναφερόμενο κόστος), καί ὁ ὁποιοσδήποτε τεχνικός μπορεῖ ἐπί τόπου νά ἐξακριβώσει ἄν αὐτή κατασκευάστηκε ἤ ὄχι. Θέληση νά ὑπάρχει...

Τρεβίζο· πῶς λέμε Ἑλλάδα; Ἔ, τό ἀντίθετο!

Τό ὅτι εἴμαστε θαυμαστές τῆς Ἰταλίας, σᾶς εἶναι βέβαια γνωστό. Ἐπειδή ὅμως δέν πρόκειται γιά κάποιο κοινό κόλλημα ἀλλά γιά στάση ἀπολύτως δικαιολογημένη, εἶναι μᾶλλον χρήσιμο νά τήν τεκμηριώνουμε κάθε φορά πού προκύπτει μιά χαρακτηριστική ἀφορμή.

Τό Τρεβίζο, λοιπόν, εἶναι μία μικρή πόλη κοντά στή Βενετία, μέ χαρακτηριστικό βορειοϊταλικό χρῶμα καί κανάλια γλυκοῦ νεροῦ. Πρόσφατα τό δημοτικό συμβούλιο τῆς πόλης ἀποφάσισε νά ἀφαιρεθοῦν τά χαρακτηριστικά χάρτινα φανάρια (καί ὅ,τι ἄλλο ἔχει αὐθαίρετα προστεθεῖ - λιοντάρια, δράκοι, κτλ) ἔξω ἀπό τά τρία κινέζικα ἑστιατόρια τῆς πόλης. Τό ἁπλό σκεπτικό εἶναι πώς ἡ πόλη δέν εἶναι ἀνατολίτικη καί ἡ κινέζικη διακόσμηση - ἔστω καί σέ κάποια μεμονωμένα σημεῖα της - ἀπάδει τῆς φυσιογνωμίας της.

Ὅσοι τώρα ἐξ ὑμῶν δέν ἔχει παπαριάσει ἐντελῶς ὁ ἐγκέφαλός σας, ὥστε νά θεωρεῖτε ξενηλασία ἤ σωβινισμό μιά τέτοια στάση, κάντε μία ἀντιπαραβολή μέ τά ἰσχύοντα στή χώρα μας. Ὄχι τόσο σέ ἐπίπεδο νομοθεσίας, ὅσο σέ ἐπίπεδο πρακτικῆς. Αὐτή τή στιγμή γίνεται ἀγώνας γιά τήν καταστολή τῆς ἐπέλασης τῶν θανατηφόρων διαφημιστικῶν πινακίδων, πού εἶναι ΟΛΕΣ παράνομες. Οἱ κατά τόπους πρωτοβουλίες (μαζί καί οἱ δικές μας) ἐναντίον τῶν ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ξενόγλωσσων πινακίδων συναντᾶ τήν προκλητική γαϊδουριά τοπικῶν ἀρχόντων καί ἐπιχειρηματιῶν (Τραπεζῶν στήν δική μας περίπτωση*). Ὅσο γιά τίς ἀρχιτεκτο-νικές ἐπιτροπές, μέ ὅλο αὐτό τό θᾶλλον κίτς ὁλόγυρα, ἀναρωτιέται κανείς ἄν ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν κι ἄν ἀκούγεται ποτέ ὁ λόγος τους. Ἡ δομημένη ἀτομική κακογουστιά καί συλλογική ἀμνησία δέν δείχνει τίποτε τέτοιο.

** Ἐννοεῖται ὅτι θά τό ξαναθέσουμε, σιγά μήν ἀφήναμε ἔτσι τήν κάθε GYFTOBANK*

Σχόλια πτερόεντα

Ρωτήθηκε στήν Ἀλεξανδρούπολη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, γιά τήν ἄρση τῆς ἀναγνώρισης τοῦ **Πατριάρχη Ἱεροσολύμων** Θεόφιλου ἀπό τήν κυβέρνηση τῆς Ἰορδανίας καί δήλωσε σχετικά: «*Δέν τό περιμέναμε, ἀλλά καί δέν πρέπει νά παραδώσουμε τά ὅπλα. Τό Πατριαρχεῖο ἐπί αἰῶνες ἦταν ἑλληνικό κι ἐκεῖ ἑστιάζεται τώρα ἡ προσπάθειά μας, νά ἐξακολουθήσει νά ἔχει τόν ἑλληνικό χαρακτήρα, ἔστω κι ἄν δραστηριοποιεῖται μέ ποίμνιο μή ἑλληνικό, ἀλλά ἀραβικό...*»
Δέν ξέρω τί ἄποψη ἔχετε ἐσεῖς γιά τό θέμα, ὅμως αὐτή ἡ παντί τρόπῳ ὑπεράσπιση κάποιων κεκτημένων, σέ βάρος τῆς οὐσίας καί τοῦ αὐτονοήτου (ὅπως εἶναι ἡ ἐκπροσώπηση τῶν Ἀράβων μέ Ἐπισκόπους τους στήν Ἱερά Σύνοδο στά μέρη τους) σέ μᾶς ἀκούγεται ἄκρως ἀνορθόδοξη. Κυριολεκτικά σάν θρησκευτική ἀποικιοκρατία, καί χωρίς καμμία προοπτική ἐπιβίωσης: ἀπό πολιτική ἄποψη λάθος κι ἀπό ἐκκλησιαστική ἄποψη ἔγκλημα. Πουθενά δέν ἀκούγεται ἡ φωνή τῶν πιστῶν, μόνη ἔγνοια ΟΛΩΝ (ἀπό τό ΥΠΕΞ καί τήν Ἀρχιεπισκοπή μέχρι τόν Ἀλαβάνο) ἦταν ἡ «διαχείριση» τῆς κρίσης ἤ ἡ διατήρηση τοῦ ἐλέγχου τοῦ Πατριαρχείου σέ βάρος 400.000 πιστῶν. Τό ἔχουμε ξαναγράψει: Ζητώντας (μέ τρόπο ἀπαράδεκτο, ἀπό λαό σέ 40χρονη Κατοχή) τά πολλά, θά χάσουμε τά πάντα.

Τιμήθηκε ἡ ἐπέτειος τῆς **Ποντιακῆς Γενοκτονίας** ἀπό τήν Παμποντιακή Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος τό Σάββατο, 19 Μαΐου, μέ τήν μεγάλη συγκέντρωση στήν πλατεία Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης, μετά τήν μεγάλη κινητοποίηση τῶν κατά τόπους ποντιακῶν σωματείων. Καί ναί μέν εἶναι κατανοητή ἡ ἀνάγκη νά ὑπάρξει μία μεγάλη διαμαρτυρία τοῦ ὀργανωμένου ποντιακοῦ χώρου ὅμως πρέπει ἴσως οἱ ὀργανωτές νά δοῦν καί μία ἄλλη σημαντικότατη παράμετρο: Εἰδικά στή Θράκη, μέ τίς γνωστές ἰδιαίτερες συνθῆκες, εἶναι δυνατόν ἀνήμερα τῆς 19ης Μαΐου νά μήν γίνεται τίποτε; Νά μήν ἔχει κανείς νά πεῖ μιά λέξη, νά καταθέσει ἕνα ψήφισμα ἔξω ἀπό τό Τουρκικό Προξενεῖο Κομοτηνῆς; Δέν θά μποροῦσαν οἱ ποντιακοί σύλλογοι τῆς Περιφέρειάς μας (ἤ ἔστω τῆς Θράκης) νά κάνουν στήν πόλη μας ὅσα γίνονται στή Θεσσαλονίκη; Γιατί καλές εἶναι καί οἱ δοξολογίες ἤ οἱ ὁλονυκτίες πού γίνανε, ὅμως τό μήνυμα πρέπει νά βγαίνει καί στόν δρόμο, ὄχι νά μένει μονάχα σέ μιάν ἐκκλησιά ἤ σέ μιάν αἴθουσα. Ἤ μήπως ἐκεῖ ἔχουμε νά φοβηθοῦμε κάποιους; Ἀρκετά μέ τούς «χαμηλούς τόνους» τῆς ἀνυπαρξίας μας, ἄν δέν θεωρεῖται ἡ Θράκη χῶρος μειωμένης ἐθνικῆς κυριαρχίας ἐπιβάλλεται αὐτό νά φαίνεται καί στούς ἑορτασμούς (τοὐλάχιστον) τῆς ἐπισήμως ἀναγνωρισμένης γενοκτονίας.

Τραγική ἡ ὀργανωτική ἀποτυχία τῶν κινητοποιήσεων τοῦ Δικτύου ἀντιρατσιστικῶν καί φιλομεταναστευτικῶν ὀργανώσεων στή Θράκη. Μέ ἀφορμή τά ἐγκαίνια τοῦ νέου χώρου κράτησης/φιλοξενίας στό **Φυλάκιο Ὀρεστιάδας,** ἐπιχειρήθηκε ἡ «εὐαισθητοποίηση πολιτείας καί κοινωνίας πάνω στό θέμα τῶν μεταναστῶν καί τοῦ τρόπου ἀντιμετώπισής τους». Ἀσχέτως τῶν τυχόν καλῶν προθέσεων πολλῶν ἐκ τῶν συμμετεχόντων (στήν ἐκδήλωση τῆς Κομοτηνῆς δέν εἴδαμε πάνω ἀπό 10 ντόπιους), δέν μπορεῖ νά ἀντιμετωπίζεται ἕνα πολιτικό ζήτημα μέ μιά συναισθηματική προσέγγιση, ἡ ὁποία ἐπιχειρεῖ σύν τοῖς ἄλλοις νά στιγματίσει κάθε ἀντίλογο ὡς ξενοφοβικό καί ρατσιστικό. Οἱ νέες ἐγκαταστάσεις στό κέντρο τοῦ Φυλακίου εἶναι ἐξαιρετικές, ἡ λαθρομετανάστευση οὐσιαστικά ἔχει ἀποποινικοποιηθεῖ (ὅλοι ἀφήνονται ἐλεύθεροι μέ τόν ὅρο νά ἀποχωρήσουν ἰδίοις ἀναλώμασι ἀπό τή χώρα!) καί ὁ κόσμος στή Θράκη ἀποδεικνύει καθημερινά τήν ἀνθρωπιά του στούς νεήλυδες. Πέραν αὐτῶν δηλαδή, τί ἄλλο ζητᾶμε;

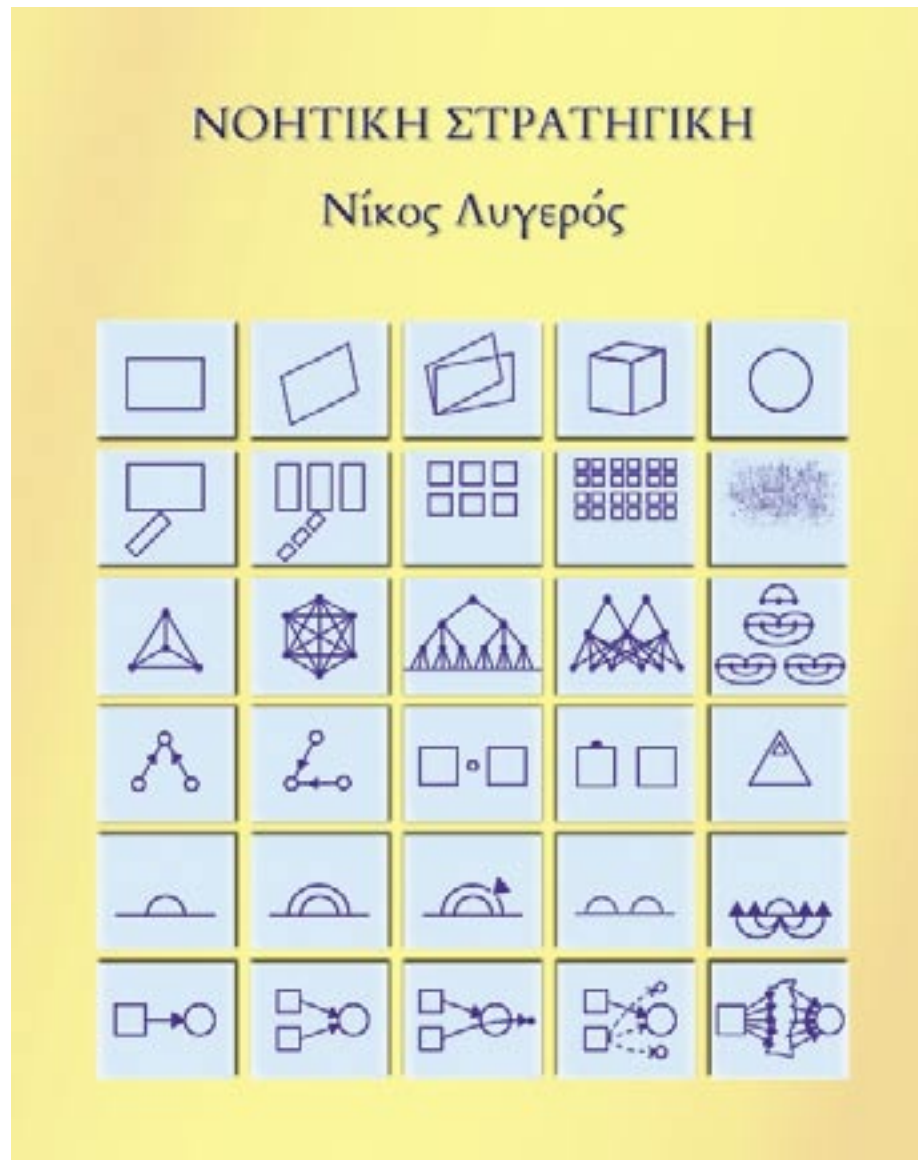

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Στά μπεκτασίδικα χωριά ἀπό τούς Προξενικούς

Μηχανισμός ἅλωσης τῶν τεκκέδων!

Ὁ μπεκτασίδικος πληθυσμός τῆς Ροδόπης, οἱ λεγόμενοι καί Κιζιλμπάσηδες, πού κατάφεραν ἐπί τόσους αἰῶνες νά διασώσουν τήν θρησκευτική ἰδιοπροσωπεία τους μέσα στή σουνιτική θάλασσα, κινδυνεύουν μέ ἀφανισμό τά τελευταῖα χρόνια (ἐντός τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας!) ἀπό τόν ἀφομοιωτικό μηχανισμό τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου τῆς Κομοτηνῆς.

Ὁ κύριος θεσμικός μοχλός αὐτῆς τῆς ἐν ἐξελίξει προσπάθειας εἶναι ὁ «μορφωτικός πολιτιστικός σύλλογος Χίλια», ὅπου προεδρεύει ὁ **Χασάν Μπεκήρουστα** (πρώην ἀντιδήμαρχος Ὀρφέα). Καθώς οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀγκυρας χρειαζόντουσαν στήν περιοχή μία νομιμοφανή παρουσία, ἔστησαν τό σωματεῖο αὐτό, τό ὁποῖο (ὅπως ἐπανειλημμένως ἔχουμε γράψει στό παρελθόν) πῆρε ἀρχικά στά χέρια του τό **πανηγύρι τοῦ «Χίλια»**, μετατρέποντάς το σέ τούρκικη φιέστα. Ἐξαλείφθηκε κάθε θρησκευτικός χαρακτήρας τῆς παραδοσιακῆς πανήγυρης (ἡ ἔναρξη τῶν ἐθίμων μέ ἐπίσκεψη στόν τεκκέ, π.χ.) καί ὁ κόσμος πού κάποτε συμμετεῖχε στά δρώμενα, πάλευε στούς ἀγῶνες καί γιόρταζε, σήμερα εἶναι ἁπλός θεατής τοῦ τσίρκου πού κουβαλιέται ἀπό τήν Τουρκία (τραγουδιάρες, χορευτές, παλαιστές, ἀγάς, ὀργανοπαῖκτες, μέχρι καί ...θεατές).

Τό δεύτερο βῆμα ἦταν ἡ ἁρπαγή τοῦ **τεκκέ τῆς Ρούσσας**, τοῦ πιό διάσημου τεκκέ δηλαδή τοῦ βουνοῦ, ἱδρυμένου τό 1402

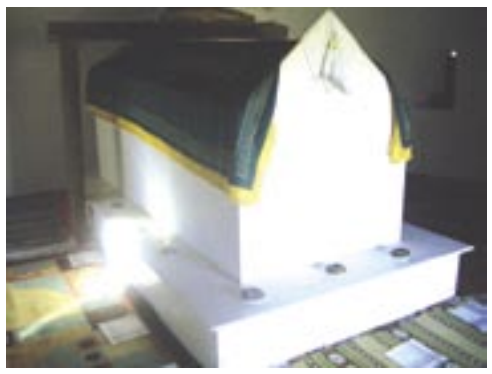

(ἀνακαινίστηκε τό 1759). Οἱ ἄνθρωποι τοῦ συλλόγου κάνανε κάποιες ἐργασίες ἐκεῖ, πῆραν τά κλειδιά, τά δώσανε σέ κάποιον **Χασάν Τσεγκέλ** πού ὁρίσανε φύλακα καί ἔκτοτε ὑπάρχει ἔλεγχος στό ποιός μπορεῖ νά μπεῖ καί νά δεῖ τόν τεκκέ, τί θέλει κτλ. Τώρα ὁρίσανε τόν ἴδιο "ἁρμόδιο" καί γιά τόν τεκκέ τοῦ ἰδίου ἁγίου (Σεΐντ Ἀλῆ Σουλτάν ἤ Κιζίλ Ντελή) στό Μικρό Δέρειο (βλ. ἀνωτέρω φωτογραφία) γιά τόν ἴδιο ρόλο. Ὁ ντόπιος κόσμος ὅμως ἀντιδρᾶ καί δέν δέχεται τήν οἰκονομική ἀδιαφάνεια καί τίς πολιτικές σκοπιμότητες τῶν ἀτόμων τοῦ συλλόγου. Μάλιστα πρό ἡμερῶν, στή γιορτή τοῦ Χιντρελέζ (παλιοημερολογίτικος ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀπό μουσουλμανικούς πληθυσμούς) ἔγινε φασαρία στόν περίβολο τοῦ τεκκέ, καθώς ὁ γνωστός γιά τόν ρόλο του **Ἀχμέτ Πεντζιάλ** ἐπεδείκνυε ἕνα χαρτί ὅπου δῆθεν ὁ καθηγητής τῆς ΕΠΑΘ κ. **Ε. Ζεγκίνης** καταλόγιζε στούς Μπεκτασήδες διοργάνωση ἐρωτικῶν ὀργίων! Κάποιοι ἀντέδρασαν στήν προφανή συκοφαντία καί ἡ πλειοψηφία ἀγανάκτησε μέ τόν ἄθλιο ρόλο πού ὁρισμένοι ἀνέλαβαν, ὥστε νά δημιουργήσουν προβλήματα μεταξύ τῆς χριστιανικῆς πλειοψηφίας καί τῆς μπεκτασήδικης κοινότητας. Δέν μπορεῖ ὅμως ὁ ἁπλός κόσμος νά ἐναντιωθεῖ ἀνοιχτά, καθώς παραμονεύει ὁ κίνδυνος τοῦ στιγματισμοῦ καί τῆς κοινωνικῆς ἀπομόνωσης (γνωστά πλέον πράγματα καί ἀπό τήν πομάκικη ἀπόπειρα γιά αὐτοπροσδιορισμό).

Ὁ προξενικός καρκίνος κάνει συνεχῶς μεταστάσεις. Πρίν λίγα χρόνια ἀπαγορεύτηκε σέ χωρικούς ἡ ἐπιδιόρθωση τοῦ τεκκέ στή θέση Μορσάλα, γιατί, λέει, τά χρήματα προέρχονταν ἀπό τό ἑλληνικό κράτος! Μόνο τά χρήματα ἀπό τήν Τουρκία εἶναι προφανῶς καθαρά καί ἀποδεκτά! Σήμερα στήν περιοχή κανένας δέν τολμάει νά μιλήσει γιά μπεκτασισμό, γιά τίς παραδόσεις, τά ἔθιμα, τόν πολιτισμό τοῦ τόπου - κι ὄχι ἀπό τήν μυστικότητα πού ἄλλοτε διέκρινε τά μέλη τῆς κοινότητας ἀλλά ἀπό τόν φόβο τῶν προξενανθρώπων!

Ἑλληνική Δημοκρατία, ἔτος 2007... **Κ.Κ.**

Μία χαρακτηριστική περίπτωση προσεταιρισμοῦ τῶν μπεκτασίδικων γιορτῶν κι ἐθίμων τῆς Θράκης ἦταν κι αὐτή τοῦ φετεινοῦ Χιντρελέζ στό χωριό **Μουσάκιο** Ἔβρου. Παρέστησαν ὁ Τοῦρκος Πρόξενος Ἀχμέτ Ριζά Ντεμιρέρ, ὁ ψευδομουφτής Κομοτηνῆς Ἰμπράμ Σερήφ, ὁ πρόεδρος τῆς (διαλυμένης ὡς παράνομης ἀπό τά ἑλληνικά δικαστήρια) Ἕνωσης Τούρκων Δασκάλων Σαμί Τοραμάν, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπίσης διαλυμένης Τουρκικῆς Νεολαίας Κομοτηνῆς Ἀντνάν Σελήμ, ὁ τοπικός πρόεδρος Μπεκήρ Μουσταφάογλου καί ἄλλοι γνωστοί ἱμάντες μετάδοσης τοῦ τουρκισμοῦ στή Θράκη. Παρέστη ἐπίσης ὁ δήμαρχος Ἀλεξανδρούπολης **Γιῶργος Ἀλεξανδρῆς**, ὁ ὁποῖος μίλησε γιά «γιορτή πού ἑνώνει τίς δυό θρησκεῖες» (πρᾶγμα πού περιέχει πολλή ἀλήθεια) καί γιά τήν ἀνάγκη διατήρησης καί διαφύλαξης τῶν ἐθίμων στά πλαίσια τῆς «πολυπολιτισμικότητας».

Οἱ ἄλλοι παριστάμενοι δέν ἔδειξαν ὅμως ἀνάλογη ἀνοχή στό διαφορετικό: Ὁ μέν ψευδομουφτής ἐπιδοκίμασε τήν «πολυπολιτισμική» ἀναφορά τοῦ δημάρχου, μιλώντας ὅμως γιά ἐποχές στίς ὁποῖες ἡ «μειονότητα» δέν εἶχε τήν δυνατότητα ἀναβίωσης τῶν παραδοσιακῶν της ἐθίμων. Ξέχασε βέβαια νά πεῖ ὅτι ὁ μεγάλος ἐχθρός τοῦ μπεκτασισμοῦ δέν ἦταν ποτέ ἡ Ἑλλάδα ἤ ὁ χριστιανισμός ἀλλά τό ὀθωμανικό κράτος καί οἱ σουννίτες. Ὅσο γιά τόν Τοῦρκο Πρόξενο, αὐτός μίλησε γιά τήν «*βαθειά ριζωμένη ΤΟΥΡΚΙΚΗ γιορτή πού θά συμβάλει στήν ἐνίσχυση τῆς ταυτότητας καί τῆς συνείδησης τῆς μειονότητας*»!

Σᾶς θυμίζει τό κουρδικό Νεβρόζ, πού τό τουρκικό ΓΕΕΘΑ ἀνακήρυξε σέ «παλιά τούρκικη γιορτή»; Τά ποντιακά Παρχάρια πού εἶχαν ἀνάλογη μεταχείριση; Κι ἐμᾶς!

ΔΕΠΑΚ: ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ / DAVETIYE!

Στό πρό δεκαπενθημέρου φῦλλο μας γράφαμε γιά τίς τουρκόγλωσσες ἀνακοινώσεις τῆς ΣΕΚΕ στήν Ξάνθη, ἐπισημαίνοντας πώς στή Θράκη μόνοι μας βγάζουμε τά μάτια μας, καθιερώνοντας ντέ φάκτο τήν τουρκική γλῶσσα ὡς ἰσότιμη δίπλα στήν ἑλληνική. Ἦρθε λοιπόν ἀμέσως "καπάκι" ἡ πρόσκληση τοῦ Συλλόγου Ἐπιστημόνων Μειονότητας (ΣΕΜ) γιά μιά ἔκθεση ζωγραφικῆς μειονοτικῶν καλλιτεχνῶν στά πλαίσια τῶν Ἐλευθερίων τῆς Κομοτηνῆς.

WESTERN THRACE MINORITY
UNIVERSITY GRADUATES ASSOCIATION

DAVETIYE

Komotini Belediyesi, Komotini Belediyesi Kültürel Kalkınma Teşkilatı ve Batı Trakya Azınlığı Yüksek Tahsilliler Derneği, 11 Mayıs 2007 Cuma günü saat 18.30'da, Komotini'deki Kültürel Sanat Galerisi'nde, Trakya'nın Kırtalupa etkinlikleri çerçevesinde gerçekleştirilecek olan Azınlık Sanatçıları Resim Sergisinin açılışına sizleri davet ederiz.

Saygılarımızla,
Komotini Belediye Başkanı
Dimitrios Kotsakis

DEPAK Başkanı
Elpiniki Dimitra Moustaka

B.T.A.Y.T.D. Başkanı
Cemil Kahve

Sergi Tarihi 11-14 Mayıs 2007 Ziyaret Saatleri 10:00-13:00 & 19:00-21:00

Καί ναί μέν ἄν πρόκειται μόνο γιά ἐκδήλωση τοῦ μειονοτικοῦ Συλλόγου δέν θά μᾶς ἔπεφτε λόγος, ὅμως τώρα στήν πρόσκληση ἀναφέρονται πρῶτα πρῶτα, ὡς συνδιοργανωτές, ὁ δήμαρχος Δ. Κοτσάκης καί ἡ πρόεδρος τῆς ΔΕΠΑΚ Ε. Μουστάκα! Ἀσχέτως πού τό λογότυπο στό πάνω μέρος τῆς πρόσκλησης εἶναι μονάχα τοῦ ΣΕΜ (ὁ ὁποῖος προφανῶς ἔκανε τά πάντα καί ἔβαλε τόν δῆμο ὡς συνδιοργανωτή), νομίζουμε ὅτι ἡ διανομή μιᾶς τέτοιας δίγλωσσης πρόσκλησης ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἀποτελεῖ ἕνα κάκιστο προηγούμενο. Τό ἐπισημαίνουμε μέ τήν ἐλπίδα πώς πρόκειται περί ἀβλεψίας ἡ ὁποία δέν θά ἐπαναληφθεῖ...

Τό Πομακικό στήν Εὐρωβουλή

Στίς 9 Μαΐου ὁ Γιῶργος Καρατζαφέρης κατέθεσε στό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ἐρώτηση μέ τόν εὔγλωττο τίτλο «Τραμποῦκοι τῆς Τουρκίας ἐκφοβίζουν Ἕλληνες πολίτες στὴν ἑλληνική Θράκη». Ἡ ἐρώτηση πληροφοροῦσε τά μέλη τῆς Εὐρωβουλῆς γιά τίς πρόσφατες ἐξελίξεις στήν Ξάνθη, σέ σχέση μέ τόν νεοϊδρυθέντα σύλλογο Πομάκων καί τήν τρομοκρατική ἀντίδραση τῶν φανατικῶν τουρκοφρόνων. Ἀφοῦ παρέθετε ὁ πρόεδρος τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. τά στοιχεῖα, κατέληγε: «*Εἶναι δυνατόν νὰ συμβαίνουν ὅλα αὐτά σὲ κράτος - μέλος τῆς ΕΕ, στὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία δὲν προστατεύει τοὺς πολίτες της ἀπό τὴ δράση ξένων πρακτόρων, παρακρατικῶν καὶ τραμπούκων; Ἀποτελεῖ ἤ ὄχι δεῖγμα ἐκφυλισμοῦ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτη ἡ παραπάνω φασιστική ἐπιχείρηση ἐκφοβισμοῦ Ἑλλήνων πολιτῶν ἀπό ὄργανα ξένης δύναμης στὴν ἐπικράτεια χώρας τῆς ΕΕ; Πῶς μποροῦν νὰ προστατευθοῦν ἀπό τὴν Ἕνωση οἱ ἄνθρωποι αὐτοί;*»

Πρόκειται γιά μία κίνηση πολύ σημαντική, πού ἀνοίγει τό θέμα (μιά πού βῆμα στά βοθροκάναλα τῶν Ἀθηνῶν δέν ἀνευρίσκεται) καί μπράβο στούς ἀνθρώπους τοῦ ΛΑΟΣ πού ἔκαναν τό χρέος τους.

Ὁ ἀντίλογος βέβαια εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστός: «*Ἐκεῖ στόν ΛΑ.Ο.Σ. ἔχουν κίνητρο τόν ἐντυπωσιασμό τοῦ κόσμου καί τήν ἐκμετάλλευση τοῦ θέματος, δέν ἐνδιαφέρονται ἀληθινά γιά τήν ὑπόθεση καί σᾶς παραπλανοῦν, ὁ Καρατζαφέρης εἶναι τέτοιος, ἀλλιώτικος*»... Κτλ κτλ.

Ἐμεῖς λοιπόν, ἀπευθυνόμενοι στούς ὑπόλοιπους, πού νοιάζονται γιά τήν οὐσία τῶν προβλημάτων, πού εἶναι ἀνιδιοτελεῖς πολιτικοί καί βεβαίως τούς ἀπασχολεῖ τό θέμα ἀλλά ἀπό σεμνότητα δέν τό δείχνουν, λέμε: ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΕΤΕ! Νά ἐκμεταλλευτεῖτε τό θέμα γιά ἴδιον ὄφελος, νά τό κάνετε γιά λόγους «ἐπικοινωνιακούς». Νά ξεπεράσετε μιά φορά τίς ἠθικές σας ἀρχές καί νά κάνετε/πεῖτε κάτι πού δέν θά τό πιστεύετε, ὅσο κι ἄν αὐτό σᾶς σοκάρει.

Μπορεῖτε;

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ...

Κύριε διευθυντή,

Πάνε πολλές εβδομάδες τώρα που ο κόσμος στην περιοχή μας είναι πάλι ανακατωμένος. Και δυστυχώς αυτά που

συζητάνε όσοι παριστάνουν στα χωριά μας τους Τούρκους, δεν έχουν σχέση με τα αληθινά μας προβλήματα. Το μόνο που γίνεται έτσι είναι να μας δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο τη ζωή.

Το μεγάλο πρόβλημα γι' αυτούς ήταν ο σύλλογος Πομάκων που έγινε στην Ξάνθη. Λύσσαξαν να φωνάζουν, να χτυπιούνται ότι δεν υπάρχουν Πομάκοι, ότι οι Πομάκοι είναι Τούρκοι κτλ. Ωραία, αφού λοιπόν είναι έτσι ας σταματήσουν ν' ασχολούνται με τον σύλλογο κι αν πράγματι δεν εκπροσωπεί κανέναν, θα σβήσει. Όλοι αυτοί οι γνήσιοι Τούρκοι της περιοχής μας τι φοβούνται, ένα γραφείο στην πόλη; Τόσο πολύ που να μην αφήνουν ήσυχο κανέναν από τους ανθρώπους που ανακατεύτηκαν, να τους πιάνουν έναν έναν και να τους φοβίζουν; Και τι δουλειά έχουν αυτά τα πράγματα κ. Μέτε, στο τζαμί; Μήπως κι ο Θεός έχει πρόβλημα με τα πομάκικα που μιλάμε; Όσο για τους πολιτικούς, σαν την κ. Καραχασάν ή τον κ. Καράνταη που όταν είμαστε μεταξύ μας λένε ότι «φυσικά και είμαστε Πομάκοι αλλά πρέπει να λέμε ότι είμαστε Τούρκοι», εγώ διαφωνώ. Όποιοι δεν έχουν πάνω τους ντροπή, αυτοί ας προδώσουν το γάλα που ήπιαν από τη μάνα τους και το αίμα που έχυσαν οι πατεράδες μας για την Ελλάδα.

Αυτό που καίει τον κόσμο είναι η αγωνία για το αύριο: Τι θα γίνει φέτος με τα καπνά; Γιατί δεν μας αφήνουν να κρατήσουμε δικό μας σπόρο αλλά πρέπει να τον αγοράζουμε κάθε χρόνο; Πόσα χαράτσια πρέπει να πληρώσουμε με τις δηλώσεις αυτές στην Ομάδα Καπνοπαραγωγών, μήπως πρέπει κι εμείς να κάνουμε όπως στη Σμίνθη, όπου όταν ο κόσμος αγρίεψε οι τιμές έπεσαν στο μισό; Θα παίρνει και φέτος τον ιδρώτα μας από το σπίτι ο έμπορος, πριν ακόμη μας πει μια τιμή, έτσι στα τυφλά; Τά χέρια μας θα είναι πάλι έτσι δεμένα με συμβόλαια που δεσμεύουν μόνο τον παραγωγό; Θα ζητάνε πάλι από τις γυναίκες μας «νταβατζιλίκι» για να τις προσλάβουν για μερικά μεροκάματα;

Αυτό με τον καπνό είναι ένα μόνο από τα μεγάλα προβλήματα. Κανένας Μέτε, κανένας Τζενγκίζ, κανένας Πρόξενος δεν μπορεί να μας προσφέρει τίποτε, ούτε και ασχολήθηκε ποτέ μ' αυτά. Άλλωστε κι εγώ αν έπαιρνα μισθό κάθε μήνα, μόνο και μόνο για να φωνάζω όπου κάτσω και σταθώ ότι είμαι Τούρκος, μπορεί να μην είχα τέτοιες έγνοιες. Τώρα να με συγχωρέσουν όλοι αυτοί οι τόσο γνήσιοι Τούρκοι, αλλά έχω να πάω στο μεροκάματο, έχω να πάω το παιδί στο σχολείο της πόλης, έχω να βοηθήσω τη γυναίκα στο χωράφι, έχω να κατεβάσω στο νοσοκομείο τον παππού… Όσο για τον τουρκισμό στα χωριά μας, να με συμπαθάνε αλλά καρφί δεν μου καίγεται.

(Τά στοιχεῖα τοῦ ἀποστολέα εἶναι στή διάθεση τῆς ἐφημερίδας)

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΙΔΑΝΘΡΩΠΙΑ*

Του Ηλία Σιαμέλα

«Για την ομάδα ήμουν
ύποπτος πάντα
σαν την αλήθεια…»
Άρης Αλεξάνδρου

Αλήθεια, τι άνθρωποι είμαστε; Μήπως μας εκδικούνται τα πικραμένα μας μυαλά και οι διαρρυθμισμένες μας αυταπάτες;
Έτσι σαν ξεχαρβαλωμένη φτερωτή η σκέψη μου γυρνά, ενώ ένας ύπουλος σκορπιός στο μάτι μου με τριβελίζει.
Ακόμη και μέσα σε τούτη την έντυπη φωλιά, την αψηλή και λεύτερη αγκαλιά λίγων ανθρώπων, μπήκε ο ληστής με το «καλάσνικοφ» και το «στιλέτο». *«Όσο θ' αγωνιζόμαστε για ένα μέλλον πιο λαμπρό / και σε τούτο το κελί / και στο προαύλιο το μέγα του πλανήτη / και πέρα κει στους δρόμους των φεγγοβόλων άστρων / πάντα θα ληστευόμαστε.»***…
Ληστές, παντού ληστές κι άγρια θηρία. Παντού ασχήμιες και ισόβια βαρβαρότητα. Μια αμετροεπής γενιά που παρασιτεί ανάμεσα σε σάπια διαδικτυακά νερά και βοθρογενή κανάλια. Ένα όργιο νευρωτικής αλητείας, που δηλητηριάζει το χαμόγελο του καλοπροαίρετου και ενταφιάζει την ισχνή προοπτική μιας κάποιας διεξόδου.

Έχω γνωρίσει πολλούς από δαύτους, κάποιους σκληρούς αριστεροδεξιούς «άντρες», «τροτσκιστές» της πεντάρας, που πολύ εύκολα, πάνω απ' την ιδεολογία τους βάζουν «την ιδιοκτησία ενός πορτοφολιού ή ενός τσιμεντένιου διαμερίσματος».** *
Φυσικό είναι, όλοι αυτοί οι ερμαφρόδιτοι «αγωνιστές», να μην κάνουν έφοδο στο ναζιστικό πολιτικό σύστημα που μας καταδυναστεύει, αλλά να συμπεριφέρονται σαν γλιστερά βατράχια και να πετάνε καθώς κοάζουν τις πιτσιλιές της λάσπης τους, στον Θύμιο Παπανικολάου ή σε όποιον άλλο πολεμάει αυτή τη σύγχρονη

βαρβαρότητα.
Άραγε, με τι μάτια πρέπει να βλέπουμε το σημερινό αγωνιστή, όταν αποφασίζει να σταθεί όρθιος μπροστά στον κοπριασμένο χάρτη της κοινωνίας μας;
Μια αναγούλα, αχ μια πίκρα στα χείλη μου με αγκυλώνει. Είναι η ίδια δαγκωματιά που ένιωθα στην ψυχή μου, όταν από ανάγκη μπαρκάριζα ναύτης σ' ένα τραμπάκουλο σκυλοπνίχτη. Εκεί ο χάρος ληστής-εφοπλιστής καραδοκούσε στο μάκρος ενός επίπεδου χρόνου, για να σε στείλει αδιάβαστο στις άναστρες σπηλιές της θάλασσας και στα ανοιγμένα σαγόνια του καρχαρία.
Εδώ πάλε στη στεριά, στην άγονη ξέρα των κολασμένων πολιτικών, σε τούτο το βρόγχο της ρουφιανιάς και της σαπίλας, μια δαγκωματιά στο μάκρος της ημέρας, δεν είναι, παρά ένα συνηθισμένο φαινόμενο κανιβαλισμού και συντροφοφαγίας.
Εδώ, σε τούτη τη χώρα της τυραννίας, όπου χτίζουν πόντο τον πόντο, με λάσπη και κοπριά κάθε ψυχή που ξαγρυπνά, για να φρεσκάρει με λίγη γνώση και αντρειά τον μακελεμένο αέρα μας.
Εδώ σε τούτη τη χώρα, όπου η αξιοπρέπεια και η τιμή των αγωνιστών, περνάνε απ' τον έλεγχο του πανουκλιασμένου μυαλού του κάθε αριστεροδεξιού σκουπιδοκαπετάνιου.
Σε τούτη τη χώρα, όπου αναίσχυντοι παλιάτσοι, ιδεολογικοί δεσμοφύλακες, ρίχνουν τους προβολείς τους δήθεν για να φωτίσουν το παρελθόν εκείνων, που πότε με μουγκρητά και πότε με λόγια καθαρά προσπαθούν να μας ξετσιμπλιάσουν, μήπως και δούμε τ' αγκαθωτά σαγόνια της Νέας Τάξης και το ψυχομαχητό της πατρίδας μας.
Σε τούτη τη χώρα, «σύντροφοι», ξεμπάρκαρα και «διάβηκα πάλι, μέσ' απ' τις ζωές της έρημος, σαν καράβι σε πέλαγο σκοτεινό και σεις πλάι μου», δε θελήσατε να μου δείξετε τίποτ' άλλο, εκτός απ' την ξερασμένη αχώνευτη γεωγραφία του αρρωστημένου μυαλού σας.
«Σύντροφοι», με το πολύλαλο διαδικτυακό στόμα και την προσαρμοσμένη λογική, δε θα πέσω στην παγίδα να καταπιαστώ με παιχνίδια ημιπιθήκων, που τους πιάνουν το αδέξιο χεράκι για να σκαλίσουν φανταστικά χαφιεδοσενάρια. Η ζωή είναι εδώ και μας φτύνει κατάμουτρα. Το ναζιστικό καθεστώς της Αθήνας, οι δοσίλογοι, οι πολιτικοί κλόουν, οι μολυσματικοί ιοί είναι εδώ, πάνω απ' τα απονεκρωμένα κεφάλια μας, πάνω απ' τα αισχρά στόματά μας και χαίρονται και τραγουδάνε για το χάλια μας.
Τραγουδήστε και γελάστε λοιπόν κι εσείς ανθυψίφωνοι «συντρόφοι», εκεί πίσω από την «τροτσκιστική» σας μάσκα. Αυτή μόνο σας έμεινε. Τραγουδήστε την ώρα που ο κόσμος βουλιάζει, τη δική σας άρια που σας ταιριάζει:
*«Η οχιά 'μαι που' χει η καρδιά μου ξεβράσει»*****…
Χτυπάω στο μάτι το σύντροφό μου αν λάχει
Αχ, αυτή η φιδίσια Πίστη μέσα μου λάμπει!
Στο φίλο ανοίγω το λάκκο μέσα για νάμπει.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
* Φιδανθρωπία: Παρεμφερής λέξη με την Λυκανθρωπία.
**Άρης Αλεξάνδρου
*** Μπουκόβσκι, παράφραση.
**** Μπωντλαίρ.

Σπῦρος Βρυώνης: Συνέντευξη στόν «Ἀντιφωνητή»

Συνέχεια ἀπό τήν 1η σελίδα
- Μέ τό συγκεκριμένο ἔργο σας προσφέρετε τεκμήρια πολύτιμα γιά τήν καταστροφή τοῦ Κωνσταντινουπολίτικου Ἑλληνισμοῦ, ἀξιοποιήσιμα καί στά Εὐρωπαϊκά Δικαστήρια. Πιστεύετε ὅτι ὡς Ἕλληνες διαθέτουμε ἀναλόγως ἐπαρκή τεκμηρίωση καί σέ ἄλλες περιπτώσεις (Κύπρος 1974, ἀπελάσεις 1964, διωγμοί Ἰμβρίων κτλ);
- Η πολύχρονη έρευνα που πραγματοποίησα απέφερε τη συλλογή πολύτιμου υλικού και ανέδειξε ταυτόχρονα νομικές διαστάσεις του προβλήματος που εκθέτουν την Τουρκία στα διεθνή fora. Κάτι αντίστοιχο μπορεί να γίνει και για ανάλογα ιστορικά γεγονότα όπως η Τουρική εισβολή και η κατοχή της Β. Βόρειας Κύπρου, οι απελάσεις του 1964, και ο διωγμός του ελληνικού στοιχείου από τις κοιτίδες του. Με τη σύσταση του Διεθνούς Δικαστηρίου προέκυψε μια νομική διάσταση που ακυρώνει κάθε επίκληση για παραγραφή των αδικημάτων αυτών εφόσον αποδεικνύεται ότι συνεχίζεται με αδιάλειπτο τρόπο και βάσει σχεδίου η εθνοκάθαρση.
- Δουλεύετε ἐπί δεκαετίες στίς ΗΠΑ ὡς ἱστορικός - εἴχατε μάλιστα ἱδρύσει καί τό Βρυώνειο Κέντρο Σπουδῶν στήν Καλιφόρνια. Πῶς κρίνετε τίς συνθῆκες στίς ὁποῖες ἐργάζεται ὁ ἱστορικός (στίς ΗΠΑ καί στήν Ἑλλάδα) καί τό σύγχρονο, μετανεωτερικό, πνευματικό κλῖμα;
- Νομίζω πως μπορείτε από το έργο μου να αξιολογήσετε τις συνθήκες και την ποιότητα της δουλειάς. Δεν θα μπορούσα ο ίδιος να αναφερθώ σ αυτό. Όσο για τις μετανεωτερικές προσεγγίσεις στην ιστορία αδυνατώ να κατανοήσω τι έρεισμα επιστημονικό μπορούν να έχουν όταν αναγορεύουν σε βασική επιστημολογική τους θέση τη σχετικότητα κάθε ιστορικής εκδοχής αφού στην περίπτωση αυτή θα πρέπει και στις δικές τους θέσεις να εφαρμοσθεί το κριτήριο αυτό. Όσο για τον πολυδιαφημισμένο έλεγχο και την κριτική των ιστορικών πηγών που επικαλούνται, δεν είναι κάτι καινούργιο. Ήδη από τις αρχές του 19ου αιώνα η Γερμανική ιστοριογραφία αντιμετωπίζει κριτικά τις πηγές και αξιολογεί την αυθεντικότητα και αξιοπιστία τους.
- Πῶς βλέπετε τήν σημερινή Τουρκία καί τό μέλλον τῶν σχέσεών της μέ τή χώρα μας;
- Ο ιστορικός δεν είναι προφήτης και εγώ δεν πιστεύω σε θεωρητική προσέγγιση των ελληνοτουρκικών. Οι διαφορές μεταξύ των γειτόνων είναι οι χειρότερες, εκτός βέβαια από τις εμφύλιες. Αυτός που θα καταφέρει την υπεροπλία θα επιβληθεί αυτός ο πρωτόγονος δυναμισμός ίσχυε από την εποχή του Θουκυδίδη και ισχύει το ίδιο σήμερα. Καμιά χώρα δεν κατασπαταλεί τα χρήματα όπως αυτά που ξοδεύει η Τουρκία, για να σκουριάσουν τα όπλα της. Η Ελλάδα σ' αυτά έχει μείνει πίσω, δεν την κακίζω, έκανε μια άλλη επιλογή. Η σπατάλη για τον εξοπλισμό κατέστρεψε την οικονομία, προκάλεσε την ανάπτυξη του Ρεφάχ που το ψήφισαν από απελπισία. Οι ισλαμιστές έχουν διεισδύσει στον κρατικό μηχανισμό και στα πανεπιστήμια. Από την άλλη, η βρεφική θνησιμότητα στην Τουρκία είναι πια 4,5 προς 1 ως προς την Ελλάδα, ο μέσος όρος ζωής του Έλληνα είναι κατά δέκα χρόνια μεγαλύτερος από του Τούρκου. Όμως οι Έλληνες πολιτικοί θα πρέπει να αντιμετωπίσουν την απειλή αυτή με περισσότερη σοβαρότητα και λιγότερη βέβαια υποταγή στις επιταγές των Αμερικανών. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να ξανασκεφθούμε και το ρόλο που παίζουν στην Ελλάδα διάφορα δήθεν ακαδημαϊκά, ερευνητικά Ινστιτούτα που στην πράξη προωθούν και εξυπηρετούν τα αμερικανικά στρατηγικά συμφέροντα.
- Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ!
- Κι ἐγώ σᾶς εὐχαριστῶ.

Π.Σ. - Κ.Κ.

ΠΡΟΣΩΠΟ ΑΣΧΗΜΟ ΚΑΙ ΜΠΑΣΤΑΡΔΟ!

«***(Μέ τίς ἀναφορές τους στήν ἀρχαία Ἑλλάδα) οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες θέλουν νά κρύψουν τό ΑΣΧΗΜΟ καί ΜΠΑΣΤΑΡΔΟ ἐθνικό τους πρόσωπο***»
Τάδε ἔφη ἡ παραπλεύρως εἰκονιζόμενη **Ἄννα Φραγκουδάκη**, καθηγήτρια, στήν ἡμερίδα τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπέρ τοῦ πρόστυχου βιβλίου Ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ!
Σχόλια; Χρειάζονται;

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗ **ΣΙΘΩΝΙΑ**
ΞΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ
Σάρτη Χαλκιδικῆς
τηλ. - τ/ο: 23750 94670, 6944547099
saristea@otenet.gr www.halkidiki.com/aristea

ΞΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ STUDIOS ARISTEA

Ἔκπτωση 10% γιά τούς συνδρομητές τοῦ «Ἀντιφωνητῆ»

Τά χαμένα παιδιά τῆς Γαλλίας (καί τῆς Ἑλλάδας καί ὄχι μόνο...)

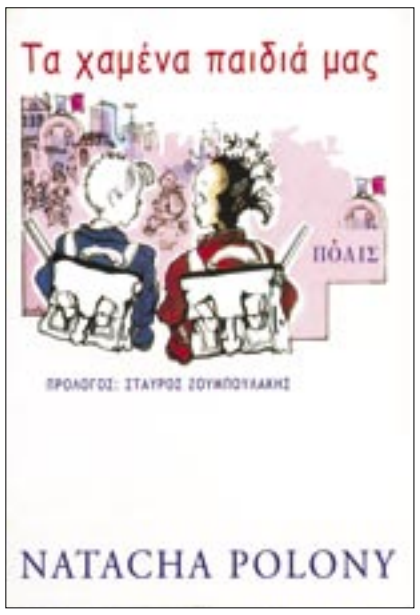

Τελικά δικαιούμαστε νά ἀνησυχοῦμε γιά τήν σημερινή νεολαία ἤ πρόκειται γιά τίς αἰώνιες γκρίνιες τῶν ζηλιάρηδων γερόντων ἐνώπιον τοῦ νεανικοῦ σφρίγους; Εἶναι δόκιμο νά ἀναφερόμαστε σέ «κρίση στήν Παιδεία», πέραν τῶν χρηματοδοτικῶν κονδυλίων καί τῆς ἰδιωτικῆς ἤ μή φύσης της, ἤ αὐτά τά περί "περιεχομένου" εἶναι ἐμμονές σέ σχήματα τοῦ παρελθόντος; Ἡ γενική ἐπιφύλαξη ἀπέναντι σὲ κάποιες "μοντέρνες" παιδαγωγικές μεθόδους εἶναι δικαιολογημένη ἀπό τά ἀποτελέσματά τῆς ἐφαρμογῆς τους ἤ βιαζόμαστε νά ἐπικρίνουμε ὅ,τι καινοφανές;

Εἶναι γνωστό τό σκηνικό στόν δημόσιο διάλογο τῆς χώρας μας: Ὅποιος ἀνησυχεῖ γιά τήν πορεία τῶν πραγμάτων χαρακτηρίζεται ἀμέσως ἀντιδραστικός, νοσταλγός μαύρων περιόδων τοῦ παρελθόντος, ἀνίκανος νά προσαρμοστεῖ στό σήμερα, γραφικός καί ἄλλα χειρότερα. Ὅποιος ἀντιθέτως ἐπιχαίρει γιά τὴ διάλυση τοῦ σχολείου καί τοῦ κοινωνικοῦ ἱστοῦ, γιά τήν ἀπαξίωση τῶν ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν καί τῆς συλλογικῆς μας κληρονομιᾶς, ὅποιος χλευάζει κάθε ὑπόμνηση τῆς ἐθνικῆς μας συνέχειας καί κάθε ἀπόπειρα συντονισμοῦ μας μέ τό συλλογικό μας χθές, στεφανώνεται ὡς βαθύς γνώστης τῆς ἐποχῆς μας: Αὐτός ἔχει ἀντιληφθεῖ ὅτι μόνον ἡ ὁλοσχερής μας ἐξαφάνιση, ἡ λογική δηλαδή τῆς σημερινῆς μας πορείας, θά μᾶς σταματήσει.

Καί εἶναι πράγματι παρήγορο νά ἐξακριβώνεις ὅτι κι ἄλλοι εἶναι στήν ἴδια κατάντια, μάλιστα ἴσως καί πιό μπροστά, ὡς πρῶτοι διδάξαντες τό νεοεποχίτικο σχολεῖο· ὄχι τόσο μέ τή χαιρεκακία τοῦ παθόντος ὅσο μέ τήν ἐλπίδα ἀνεύρεσης συμμάχων γιά μιάν ἀντίδραση καί ἐπανορθωτική πορεία. Ἔτσι, ἕνα βιβλίο σάν «Τά χαμένα παιδιά μας» τῆς Νατάσας Πολονύ εἶναι μία μεγάλη βοήθεια γιά ὅλους μας. Ἡ συγγραφέας δέν μασάει τά λόγια της. Δέν κρύβει ὀνόματα. Δέν χαϊδεύει αὐτιά, κομματικά ἤ ἄλλα. Περιγράφει τό διαλυμένο ἐκπαιδευτικό κλῖμα στό γαλλικό σχολεῖο, τή φθίνουσα μορφωτική σκευή τῶν μαθητῶν, τήν τραγική ἐμπειρία τῶν ἀποφοίτων στήν παραγωγή. Κι ὄχι μόνον αὐτά: Τήν διάχυτη μυθολογία περί ὑπεροχῆς τῶν νέων γενεῶν, τήν λατρεία τῆς νεότητας, τήν κυριαρχία τοῦ καταναλωτισμοῦ ὡς μοναδικοῦ τρόπου ὕπαρξης - ὄχι μόνον τῶν μικρομεσαίων ἤ τῶν πληβείων μά καί τῶν ἴδιων τῶν ἐλίτ. Ἡ «ἐπικοινωνία» (ἀντί τῆς μετάδοσης), τό «μαθητοκεντρικό» μοντέλο στήν ἐκπαίδευση (ἀντί τοῦ «δασκαλοκεντρικοῦ»), ἡ κολακεία τοῦ παιδιοῦ καί τῆς δεδομένης ἄγνοιάς του, ἔχουν ἰσοπεδώσει κάθε διαδικασία πού θά μποροῦσε νά μεταδώσει στή νέα γενιά ὅσα οἰκοδόμησαν τό σήμερα, ὅσα πλέον θεωροῦνται ἀνάξια μνείας καί ἐκμάθησης. Ἡ καταστατική ἐξίσωση (πρός τά κάτω) κάθε λόγου, κάθε πολιτισμοῦ, κάθε προσώπου ἔχει ἰσοπεδώσει ὅλα τά νοήματα στό ἐπίπεδο τοῦ τηλεοπτικοῦ πλατώ. Ἡ μαζική κατασκευή βαρβάρων ἀπό τό δημόσιο σχολεῖο τῆς Γαλλίας, αὐτό τό παλιό καύχημα τοῦ λαϊκοῦ κράτους, δέν θά ἀφήσει ἀλώβητο κανένα πεδίο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Μιά τέτοια πολιτισμική ρήξη, πού θά διακόψει τήν μετάδοση τῆς γαλλικῆς κληρονομιᾶς αἰώνων, θά ἐπιφέρει καταστροφικές συνέπειες τόσο στόν κοινωνικό ὅσο καί στόν ἄμεσα οἰκονομικό ἱστό.

Καί τί συμβαίνει στόν δημόσιο βίο; Γιατί δέν ἐπισημαίνεται τό φαινόμενο, γιατί δέν καταγγέλλονται οἱ αὐτουργοί του; Μά... γιατί τά πράγματα στή Γαλλία λειτουργοῦν ἀκριβῶς ὅπως κι ἐδῶ: Ὁ λόγος τῶν κατεστημένων ΜΜΕ εἶναι ἕνας καί μοναδικός, ὑπέρ τῶν ἀλλαγῶν πού ἐπιφέρει «ἡ ἐποχή», ἀποκρύπτοντας τίς συγκεκριμένες πολιτικές πού γεννᾶνε ἤ ἔστω διευκολύνουν τίς ἀλλαγές αὐτές. Οἱ πολιτικοί συνήθως εἶναι συνήγοροι τῆς ἴδιας πλευρᾶς καί ὅποτε διαψεύδονται ἀπό τά πράγματα, κρίνουν ὅτι φταίει πού... καθυστερεῖ ἡ ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς τους! Οἱ ἐκπαιδευτικοί δέν θέλουν νά θίγουν τέτοια ζητήματα (χαρακτηριστική ἡ ἀπάντηση Γάλλου συνδικαλιστῆ*, ὅτι «*ἄν θίξουμε τά ἀληθινά προβλήματα, δηλαδή τίς διδακτικές μεθόδους καί τίς παιδαγωγικές ἐπιλογές, εἴμαστε τόσο διασπασμένοι πού τό συνδικάτο μας θά διαλυθεῖ*»). Ὁ κόσμος ἁπλῶς δέν ἔχει φωνή.

«*Τό σχολεῖο λοιπόν κατασκευάζει νέους ἐκπαιδευμένους νά ψάλλουν τό ἴδιο τροπάρι πού τούς ἔμαθαν γιά τήν ἀνεκτικότητα, σίγουρα πολύ "ανοιχτούς" πρός τόν σύγχρονο κόσμο - δηλαδή ἐντελῶς ὑποταγμένους στά ταμπού καί τίς προκαταλήψεις τῆς ἐποχῆς τους - ἀλλά στό ἔλεος τοῦ χειρότερου δυνατοῦ σκοταδισμοῦ, γιατί ἡ κοινή λογική καί ἡ ἀκρίβεια ἔχουν ἡττηθεῖ. Ἡ λατρεία τῆς βραχυπρόθεσμης ἀποδοτικότητας, σέ συνδυασμό μέ μιά καθαρή περιφρόνηση γιά ὅ,τι δέν ἔχει πρόσφατη ἡμερομηνία, παντρεύει τούς ἰδεολόγους τῆς ἀμνησιακῆς προόδου μέ τούς ἀπαίδευτους μάνατζερ...*»

Γιά ὅσους ἐξ ἡμῶν ἔχουμε διαβάσει τήν ἐγχώρια τεκμηριωμένη κριτική γιά τό σχολεῖο τοῦ σήμερα (γιά τήν ἀκρίβεια τοῦ σχολείου μετά τό 1980), ἀπό τόν Χρ. Γιανναρά μέχρι τόν Γ. Καλιόρη καί ἀπό τόν Σ. Καργάκο μέχρι τόν Χρ. Δάλκο, τό βιβλίο τῆς 30χρονης Γαλλίδας μᾶλλον δέν κομίζει νέα στοιχεῖα. Ὅμως ἀκριβῶς ἡ ταυτότητα τῶν ἐκτιμήσεων γιά τήν πορεία τῶν πραγμάτων, οἱ ἐκπλήσσουσες ὁμοιότητες μεταξύ Γαλλίας καί Ἑλλάδος, σέ συνδυασμό μέ τό νεαρό τῆς ἡλικίας τῆς Πολονύ καί τή νευρώδη της γραφή, καθιστοῦν τό βιβλίο ἀπαραίτητο ὅπλο. Θά τό ἀξιοποιήσουμε;

Κ.Κ.

* *Στόν διετή ἀπολογισμό τοῦ ΔΣ τῆς ΟΛΜΕ (2/5/07), σέ 10 σελίδες μέ 5.079 λέξεις, ὑπάρχει μονάχα μία διφορούμενη πρόταση γιά «ριζικές ἀλλαγές στό περιεχόμενο καὶ στὴ λειτουργία τῶν σχολείων». Κατά τ' ἄλλα τά... γνωστά.*

ΔΙΑΜΌΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΕΔΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ - ΠΟΙΟΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ;

Στο περιοδικό «Τεχνικά Θέματα» του ΤΕΕ Δυτ. Ελλάδας (τεύχος 67, Φεβρ. 2007), ο επιμελητής της στήλης «Η άλλη σελίδα» κάνει κριτική παρουσίαση ενός βιβλίου κι επί τη ευκαιρία παρουσιάζει κάποιες απόψεις του σε σημαντικά θέματα, που παρά τη φιλική διάθεση απέναντί του δεν μπορώ παρά να πω ότι εμπεριέχουν ισχυρή δόση αυθαιρεσίας. Παραθέτω αυτές τις απόψεις:

1) «Ακόμη και στην Ελλάδα η νεότερη ιστοριογραφία ξεφεύγει σιγά-σιγά από την αντίληψη Ζαμπέλιου - Παπαρηγόπουλου (για τη συνέχεια των τριών φάσεων του Ελληνικού Έθνους, αρχαία - βυζαντινή - νεότερη) και γίνεται ευρύτερα αποδεκτό ότι το ελληνικό έθνος αποτελεί ένα ιστορικό φαινόμενο που διαμορφώθηκε το 18ο αιώνα.»

Δεν παραθέτει ο αρθρογράφος επιχειρήματα και πηγές γι αυτή την άποψη, προκειμένου να μας πείσει. Γιατί πιστεύω, μαζί με άλλους, ότι το νεοελληνικό έθνος διαμορφώθηκε τουλάχιστον μισή έως μία χιλιετηρίδα νωρίτερα από τον 18ο αιώνα. Διαμορφώθηκε στη Βυζαντινή εποχή, τότε που δημιούργησε το έπος του Διγενή Ακρίτα, τις βυζαντινές αγιογραφίες, το ορθόδοξο εκκλησιαστικό μέλος, τη λαϊκή αρχιτεκτονική που και σήμερα θαυμάζουμε κλπ. Χαλαρά στην αρχή, με αύξουσα συνεκτικότητα συν τω χρόνω, παρά τη βαρύνουσα επιρροή κάθε φορά της τοπικής εξουσίας που είχε επίκεντρο τους άρχοντες και όχι τον εθνισμό, και παρά τους διαφορετικούς εκάστοτε συλλογικούς προσδιορισμούς: Γραικοί, Ρωμιοί, Έλληνες.

Εξ άλλου, τι συνέβη τον 18ο αιώνα και δημιουργήθηκε τότε το ελληνικό έθνος; Ίσως υπονοείται ότι τότε από την πέρα των Βαλκανίων Ευρώπη, με τη δημιουργία ή κορύφωση του εθνισμού εκεί, μεταφέρθηκε ανάλογο κλίμα και στις υπόδουλες εδώ ελληνικές χώρες, μέσω σπουδαγμένων, εμπόρων κλπ. Η απάντηση είναι ότι δεν υπήρχαν οι ίδιες ιστορικές συνθήκες εκεί και εδώ. Προηγήθηκε εδώ κατά αιώνες η διαμόρφωση του νέου ελληνικού έθνους, και αποδεικτικό στοιχείο είναι τα δημιουργήματα που αναφέρουμε παραπάνω. Ίσως πάλι υπονοείται ότι μιλάμε για τον εθνισμό υπό τη σύγχρονη επιθετική μορφή του εθνικισμού, που κορυφώθηκε μετά τον 18ο αιώνα. Η απάντηση σ' αυτό είναι ότι ο ελληνικός εθνισμός δεν φτάνει στην επιθετικότητα, δεν γίνεται εθνικισμός σε βάρος άλλων εθνών, αλλά παραμένει στο στάδιο του πατριωτισμού, αμυνόμενος κατά της επεκτατικότητας άλλων εθνών.

Μα, αντιλέγουν μερικοί, η «Μεγάλη Ιδέα» των Ελλήνων, στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα, δεν ήταν επιθετικός εθνικισμός; «Αν και υπερεθνική, η καμπάνια των μασόνων δεν διέφερε κι ιδιαίτερα από την τάση της Μεγάλης Ιδέας των Ελλήνων για πολιτισμική υπεροχή στην Ανατολή», ισχυρίζεται πρόσφατα (4-4-2007) λέκτορας σε επιστολή προς διαπρεπή πανεπιστημιακό της καθηγητή ανθρωπιστικών σπουδών, ο οποίος και δεν αντέκρουσε τον ισχυρισμό. Και αναφέρεται η επιστολή στο 2ο μισό του 19ου αιώνα, τότε που η Μασονία διατηρούσε ακόμη στοιχεία επαναστατικότητας, πριν μετεξελιχθεί ολοκληρωτικά σε μαύρη συντήρηση και καταπίεση.

Πράγματι οι θιασώτες της Μεγάλης Ιδέας θέλησαν να επεκταθεί η Ελλάδα και σε περιοχές όπου ιστορικά άκμασε ο ελληνισμός και διατηρούσαν ακόμη ανθηρό ελληνικό πληθυσμό, αλλού ως πλειοψηφία (όπως στη Σμύρνη, στον Πόντο, στη Βόρεια Ήπειρο) και αλλού ως μειοψηφία (όπως στην Κωνσταντινούπολη). Και συνέβη αυτό την ιστορική περίοδο που ένα από τα κύρια θέματα των Ευρωπαίων ήταν η διάλυση της παρακμασμένης και πολυεθνικής Οθωμανικής αυτοκρατορίας, του «μεγάλου ασθενούς» της εποχής. Όμως το εγχείρημα της Μεγάλης Ιδέας απέτυχε, γιατί πέρα από τον μεγαλοϊδεατισμό έδρασε καταλυτικά και ο ελληνικός διχασμός καθώς και η προδοσία των δυτικών συμμάχων, και ο ελληνισμός πλήρωσε και πληρώνει ακόμα την αποτυχία αυτή ακριβά, με τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922 και τις συνέπειές της. Αλλά παρά την όποια επαναστατικότητα της Μασονίας στο 2ο μισό του 19ου αιώνα, είναι αυθαιρεσία η εξομοίωσή της με τη Μεγάλη Ιδέα διότι διαφέρουν ουσιωδώς: η Μασονία κυρίως επεδίωκε την υποταγή των άλλων στα ιδεολογήματά της, ενώ η Μεγάλη Ιδέα ήταν πρωτίστως κίνημα εθνικοαπελευθερωτικό των Ελλήνων.

Έτσι αυθαίρετα ισχυρίζονται σήμερα κάποιοι ότι δεν διέφερε από τη Μασονία η ανθίσασα το 19ο αιώνα και λήξασα το 1922 Μεγάλη Ιδέα των Ελλήνων για τις υπόδουλες στον οθωμανικό ζυγό ελληνικές περιοχές. Είναι οι ίδιοι κύκλοι που συμφωνούν ή δεν ενοχλούνται από το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ΄ τάξης του Δημοτικού Σχολείου που διδάσκεται σήμερα στην πατρίδα μας και έχει ξεσηκώσει κατακραυγή. Αυτοτιτλοφορούνται προοδευτικοί, θεωρούν ότι αντιπαρατίθενται στη συντήρηση, μέλημά τους είναι να «μοντερνίζουν» και στο βωμό αυτό ποινικοποιούν ακόμη και τη λέξη πατρίδα. Με τέτοιες αυθαιρεσίες οι κύκλοι αυτοί – εδώ πανεπιστημιακοί ταγοί, με αγγλόφωνες και γαλλόφωνες σπουδές - σμιλεύουν άθελα ή θελματικά τον άπατρι, άθυρμα της επιβαλλόμενης παγκοσμιοποίησης.

2) «Σε κάθε περίπτωση η εμπέδωση των εθνών και η δημιουργία των εθνικών κρατών ήταν για τους λαούς της περιοχής μας (και για πολλούς παραμένει ακόμη), μια επώδυνη και αιματηρή διαδικασία. Η κυρίαρχη εξουσία αντιδρούσε βίαια στους ανερχόμενους εθνισμούς και σε κάθε εθνική διεκδίκηση.»

Εδώ μπαίνουν από τον αρθρογράφο στον ίδιο αρνητικό ντορβά (επώδυνη και αιματηρή διαδικασία) η έννοια της εμπέδωσης των εθνών με την έννοια της δημιουργίας των εθνικών κρατών. Άραγε, δεν υπήρξε αυτοπροσδιορισμός για την εθνική συνείδηση, και μάλιστα κάτω από ισχυρή εξουσία σε κράτη με πανσπερμία λαών όπως στην Βυζαντινή ή όπως στην Οθωμανική αυτοκρατορία; Είναι πλασματική και επιβληθείσα η έννοια του έθνους; Και για την επώδυνη και αιματηρή «εμπέδωση» των εθνών στα Βαλκάνια (Έλληνες, Σλαύοι, Ρουμάνοι, Βούλγαροι, Αλβανοί, Τούρκοι, Πομάκοι, Τσιγγάνοι), για την «εμπέδωση» των εθνών στην υπόλοιπη Ευρώπη και σ' όλη τη Γη, ποιος έδωσε το παγκόσμιο σύνθημα, με ποιους σκοπούς, και με ποιες τηλεπικοινωνίες πριν αιώνες;

3) «Στην εξουσία αλλά και στους εθνικισμούς αντιστέκεται μόνον ο έρωτας. Αυτός δείχνει να μην τους λογαριάζει.»

Στη φαιδρή αυτή θεώρηση του αρθρογράφου ίσως δεν χρειάζονται σχόλια, αλλά θα επιχειρήσουμε μερικά για να δούμε πού συντείνει. Πάει περίπατο η ιδεολογία, ο πατριωτισμός, ακόμη και το οικονομικό ή άλλο όφελος κλπ. και μόνη αντιστασιακή δύναμη απέναντι στην εξουσία και στους εθνικισμούς ανακηρύσσεται ο έρωτας! Αυτή κι αν είναι θεώρηση της Ιστορίας! Αν ξεπεράσουμε τη φαιδρότητα και επειδή μια τέτοια θεώρηση είναι υπαρκτή, διαπιστώνουμε ότι αθώα δεν είναι. Οδηγεί σε μια κοινωνία «αλοιφή», χωρίς ιδανικά και συλλογικότητες, σε άκρατο ατομισμό και ευδαιμονισμό, σε ζωώδη κατάσταση, άθυρμα και πάλι της επιβαλλόμενης παγκοσμιοποίησης (...)

Νικόλαος Γαρμπής, Πάτρα
Γεωπόνος - Πολιτικός Μηχανικός

Μπινιές

§

Δέν ἄκουσα κανέναν ἀγρότη νά μήν πιστεύει στή δραστηριότητά του... Ὅταν σπέρνει, σπέρνει, δέν παίζει μ' αὐτά τά πράματα! Θἄταν ἀνόητο νά πεῖ «μπορεῖ νά ἔσπειρα» ἤ «ἔσπειρα λίγο». Τί θά πεῖ λίγο καί πολύ, ἔσπειρες ἤ δέν ἔσπειρες;

Ἔτσι κι ἐγώ, ὅταν ἀκούω ἕναν μπουνταλά νά γράφει ποιήματα ἀλλά νά μήν πιστεύει καί πολύ σ' αὐτά, δέν τοῦ δείχνω καμμιά ἐκτίμηση. Ὅταν σπέρνεις νά σπέρνεις, ὅταν γράφεις νά γράφεις· νά μήν καθηλώνεται ἡ πένα σου ἀπό ὑποτιθέμενες ἤ πραγματικές μεγαλοφυΐες...

Ἐσύ πού εἶσαι; Ἐξάλλου γίνε δημοκράτης, φέρτα ὅλα στήν πλατεία. Αὐτό βέβαια προϋποθέτει νἄσαι δουλευτής, ἔ γιά ποιούς μιλᾶμε.

Τό δημοτικό τραγούδι εἶναι τό ἀνώτατο στάδιο τῆς μουσικῆς φιλολογίας. Φυσικά δέν γράφτηκε ἀπ' ὅλον τόν λαό, πάλι ἀπό κάποιους γράφτηκε.

Δόν Σάντσο - VRiZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Κρατική ἄδεια γιά τά πάντα!
Στὴν περιοχὴ Μπόντρουμ καὶ Μίλας ὁ καϊμακάμης τῆς περιοχῆς διέταξε ἔρευνα σὲ βάρος τοῦ μουχτάρη τοῦ χωριοῦ Μέσελικ καὶ τοῦ ἰμάμη τοῦ ἴδιου χωριοῦ διότι συγκέντρωσαν τοὺς χωρικοὺς καὶ ἔκαναν λιτανεία γιὰ νὰ βρέξει χωρὶς ἄδεια. Στὴν ἐκδήλωση μετεῖχαν περίπου 500 ἄτομα, σφάχτηκαν κουρμπάνια, χωρὶς ὅμως νὰ πάρουν ἄδεια ἀπὸ τὸν καϊμακάμη καὶ τὴν Στρατοχωροφυλακή. Ὁ μουχτάρης τοῦ χωριοῦ δήλωσε πὼς δὲν τὴν ὀργάνωσε ὁ ἴδιος ἄλλα ἕνας ἄλλος πολίτης. Πρόσθεσε πὼς «νομίζαμε πὼς δὲν χρειάζεται ἄδεια». Ὁ καϊμακάμης Μπαχαντὶν Ἀτσὶ δήλωσε πὼς «δὲν εἶναι δυνατὸν χωρὶς ἄδεια νὰ μαζεύονται κάθε τόσο πολίτες ἀπὸ 5-6 χωριὰ καὶ νὰ κάνουν διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις ἢ ἄλλες παρόμοιες ἐκδηλώσεις. Τουλάχιστον ὁ καϊμακάμης τῆς περιοχῆς καὶ ἡ στρατοχωροφυλακὴ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ πληροφοροῦνται.»
(26-4, ἐφ. Νέτγκαζετε)

Ἀριστερά ἀ λά Τούρκα
Τὸ περιοδικὸ Turk Solu (Τουρκικὴ Ἀριστερά) εἶναι γνωστὸ γιὰ τὰ πανώ τοῦ τύπου ¨Νὰ ἐπέμβει ὁ στρατός¨ ποὺ κρατᾶνε μέλη του σὲ διαδηλώσεις καὶ γιὰ τὴν πρόσκληση σὲ πραξικόπημα ποὺ κάνει μέσα ἀπὸ τὶς στῆλες του. Τὸ περιοδικὸ στὸ τελευταῖο του ἐξώφυλλο ἔχει τὸν Ἐρντογάν νὰ βρίσκεται στὸ στόχαστρο ἑνὸς ὅπλου καὶ ὑπότιτλο ¨Ποιὸς θέλει νὰ πυροβολήσει τὸν Ἐρντογάν¨. Κάποιοι ἰσχυρίζονται πὼς τὸ περιοδικὸ ἔχει σκοτεινὲς σχέσεις μὲ τὴν ὁμάδα Ἀιντινλὶκ καὶ μὲ τὶς μυστικὲς ὑπηρεσίες. Στὸ σπίτι τοῦ δολοφόνου ποὺ ἔκανε πέρυσι τὴν ἐπίθεση στὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο εἶχαν βρεθεῖ τεύχη αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ. Μετὰ τὸ τελευταῖο ἐξώφυλλο ἔγινε σὲ βάρος του μήνυση ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα τῆς Κωνσταντινούπολης. Τὸ περιοδικὸ ἔχει ἐπίσης σχέσεις μὲ τὸν ἱδρυτὴ τῆς τρομοκρατικῆς ὀργάνωσης ¨Τουρκικὲς Ταξιαρχίες Ἐκδίκησης¨ Σεμὶχ Τουφὰν Γκιουλαλτάι.
(6-5, ἐφ. Ζαμάν)

Τόν Κύριο Διοικητή; Πῶς τολμᾶτε ρέ;
Τὸ συμβούλιο Διοίκησης στὴν Τραπεζούντα, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ νομάρχη Ὀκουτάν δὲν ἔδωσε ἄδεια στοὺς ἁρμόδιους ἐπιθεωρητὲς γιὰ ἔρευνα σὲ βάρος τοῦ διοικητῆ τῆς Στρατοχωροφυλακῆς Ἀλμπάι Ὀζ καὶ ἄλλων 6 ἀξιωματικῶν. Οἱ ἐπιθεωρητὲς τὴν ζήτησαν διότι ὁ γαμπρὸς τοῦ Γιασὶν Χαγιὰλ (ἐμπλεκόμενου στὴν δολοφονία τοῦ Χρὰντ Ντίνκ) ἀναγνώρισε στὸ πρόσωπο τοῦ ἀξιωματικοῦ Βεισὲλ Σ. τὸ ἄτομο στὸ ὁποῖο εἶχε δώσει τὴν πληροφορία ὅτι θὰ δολοφονηθεῖ ὁ Ντίνκ. **(8-5, ἐφ. Χουριέτ)**

Δικηγορική γενναιότητα
Ὁ δικηγορικὸς σύλλογος Ἄγκυρας διέγραψε ἀπὸ μέλος του τὸν δικηγόρο Κεμὰλ Βουραλντογάν διότι αὐτὸς μετὰ τὴν ἀνακοίνωση (27-4) τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἔκανε ἀγωγὴ ἐνάντια στὸ Ὑπουργεῖο Ἄμυνας γιὰ πρόκληση φόβου καὶ ἀνησυχίας. Ὁ δικηγόρος σχολιάζοντας τὴν ἀπόφαση δήλωσε: «Πρὶν ὑποβάλω τὴν ἀγωγὴ δὲν ἤμουν ὑποχρεωμένος νὰ πάρω ἄδεια ἀπὸ τὸ προεδρεῖο τοῦ συλλόγου ἢ ἄλλον κηδεμόνα μου». **(10-5, ἐφ. Νέτγκαζετε)**

Γιά τά καθ' ἡμᾶς, τί λέτε;...
Στὸ τελευταῖο ὑπουργικὸ συμβούλιο ὁ ὑπουργὸς Ἄμυνας Βετζντὶ Γκιονοὺλ, κάνοντας μία ἐκτίμηση γιὰ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Γκιοὺλ, ἀνέφερε πὼς γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἐκλεγεῖ ἕνας Πρόεδρος Δημοκρατίας ποὺ δὲν εἶναι μασόνος. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ὑπῆρξαν ἔντονοι διάλογοι. **(11-5, ἐφ. Χουριέτ)**

Μ.Κ. **kyneg@otenet.gr**

Ἀντιφωνήματα

Μετά ἀπό 64 δισ. εὐρώ γερμανικές ἀποζημιώσεις στούς ἐπιζῶντες τοῦ «Ὁλοκαυτώματος», τώρα ζητᾶν καί τά παιδιά τῶν τελευταίων λεφτά γιά τά ψυχολογικά τους!

Μέχρι καί ἡ Παγκόσμια Τράπεζα ἔφριξε: Τό σιωνιστικό Ἀπαρτχάιντ (πού βομβαρδίζει βουλευτικές κατοικίες) πνίγει 3 έκ. κόσμο καί οἱ ἐγκληματίες ζητᾶνε καί τά ρέστα!

4 ἰσραηλινοί καθηγητάδες στή Βρετανία παλεύουν νά ἀποτρέψουν τό ἀκαδημαϊκό μποϋκοτάζ τῆς ρατσιστικῆς τους χώρας. Πάντως δέν τά πολυκαταφέρνουν, ἤδη μάζεψαν κάμποσες ροχάλες...

Ἡ γερμανική φρεγάτα Niedersachsen στά λιβανέζικα χωρικά ὕδατα ξαναδέχθηκε παρενοχλήσεις ἀπό ἰσραηλινούς. Εἴπαμε, ὁ γκάγκστερ δέν γουστάρει μάρτυρες.

Ἰδανικός ΥΠΕΞ ὁ Κουσνέρ: Σοσιαλιστής φούλ, ἀνθρωπιστής μέχρι δακρύων (ἐκτός ὅταν ἐπρόκειτο γιά Σέρβους καί Ἰρακινούς), μέ παπποῦδες στό Ἄουσβιτς...

Καί μέ τόν Κουκερμάν τῶν ἑβραϊκῶν κοινοτήτων (CRIF) νά δηλώνει στόν Σαρκοζί πώς ἡ τοποθέτηση τοῦ Βεντρίν στό ΥΠΕΞ θἄναι κάζους μπέλι γιά τήν CRIF, ἔληξε τό θέμα.

Τουρκοκύπριους παρατηρητές ζητᾶ στήν Εὐρωβουλή ἡ σοσιαλιστική ὁμάδα! Μήπως μπορεῖ νά πεῖ κάτι σχετικό ὁ καθ' ἡμᾶς σοσιαλιστής (ΓΑΠ); Πῶς ἀντέδρασε, π.χ.;

Ὁ διαγωνισμός τῆς Γιουροβύζιον, μέ τόν ὁμαδικό θρίαμβο τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν καί μέ ὅλες τίς δυτικές στόν πάτο, δικαίωσε τελικά κατά κάποιον τρόπο τόν Μάρξ:

Μπορεῖ ὁ καπιταλισμός νά μήν πούλησε τό σχοινί πού θά τόν κρεμοῦσαν, ὅμως ἔδωσε τόν διαγωνισμό πού θά τόν ταπείνωναν

Εἰδήσεις στό ράδιο τοῦ Φλάς: *Ἡ Κυβέρνηση πανηγυρίζει γιά πληθωρισμό στό 2,5% ἀλλά τά στοιχεῖα τῆς ΕΣΥ λένε ὅτι **τά μισά** εἴδη ἀνατιμήθηκαν πάνω ἀπό τό ποσοστό αὐτό!*

Τί νά πεῖς; Ἤ μᾶς ἔχουν γιά μαθηματικῶς ἀναλφάβητους ἤ ἐκεῖ στοῦ Κόκκαλη τυφλώθηκαν τόσο ἀπό τά σοσιαλιστικά ὁράματα πού βλέπουν μόνο τά μισά νούμερα

Φαντάζομαι νά προσέξατε πόσο τίμησαν τά κατεστημένα ἀθηναϊκά ΜΜΕ (ἔντυπα καί ἠλεκτρονικά) τήν ποντιακή μνήμη. Λές καί ἀφοροῦσε τό δυτικό Τιμόρ

Βεβαίως οἱ τουρκοπρεπέστεροι («Τὸ Βῆμα») δέν περιορίστηκαν στή μούγγα ἀλλά εἶχαν καί ἄρθρο (βιβλιοκριτική) ὑπέρ τοῦ Κεμάλ!

Συνεχίζεται ἡ συλλογή ὑπογραφῶν (πρωτοβουλία Χαραλαμπίδη) γιά νά προταθεῖ ὁ Ἀμπντουλλάχ Ὀτζαλάν γιά Νόμπελ Εἰρήνης: τηλ. 2310221107, 2108252279

Συνεχίστηκε στήν Ξάνθη τό κουβεντολόι γιά τή διαχείριση τῶν σκουπιδιῶν, δῆθεν χάριν τοῦ περιβάλλοντος. Τά φράγκα εἶναι πολλά, δέστε πόσα ἁρπακτικά μαζεύτηκαν!

Ἡ δίκη τοῦ τ. ὑπερνομάρχη Χρ. Χατζόπουλου γιά τήν ὑπόθεση μέ τά ἐπιδοτούμενα γελάδια - φαντάσματα ἀναβλήθηκε γιά τά γενέθλια τοῦ «Α» (3/9/07). Σημαδιακό;

Στυλιανίδης - Λιπορδέζης πᾶνε στό Ἰσραήλ γιά νά φέρουν ἄγνωστες ἐπιστολές τοῦ Κ. Καραθεοδωρῆ πρός τόν Ἀινστάιν γιά τό πολυαναμενόμενο μουσεῖο τῆς Κομοτηνῆς

Κι ἐνῷ τά δύσκολα σημεῖα ἑνός ὁράματος φαίνεται νά ὑλοποιοῦνται, πολύ ἁπλούστερα ζητήματα (π.χ. ἔπιπλα!) δείχνουν κολλημένα. Ἀληθεύει;

Δέν ξέρω ἄν εἶδε κάποιος ἐξ ὑμῶν τό ἄθλιο πρωτοσέλιδο τοῦ Ντεντέ γιά τόν ἑορτασμό τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Θράκης. Νομίζω ὅτι κάποιοι ξεπερνοῦν συνεχῶς τόν ἑαυτό τους, ὅσο κι ἄν λές πώς αὐτό δέν γίνεται...

Ποιόν θά ἔχουμε λέτε συνέντευξη στό ἄλλο μας φῦλλο; Ντάξει, τὄχουμε ξανακάνει, ἀλλά θά εἶναι καί πάλι μιά μεγάλη ἐπιτυχία, ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος...

Χίλια συγγνώμη γιά τό προχθεσινό σταυρόλεξο τοῦ Δαπέργολα. Τό πρόγραμμα μᾶς ἔφαγε 2-3 λήμματα καί τό ἔκανε σμπαράλια. Σόρρυ.

Εὐχαριστοῦμε τούς δεκάδες φίλους πού μᾶς εὐχήθηκαν (καί φέτος) γιά τήν ὀνομαστική μας γιορτή. Νᾶστε ὅλοι καλά!

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Δημοσιεύουμε σήμερα, αγαπητοί φίλοι, την πολύκροτη συνέντευξη που παραχώρησε, λίγο μετά την ομιλία του στην πόλη μας, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως στον πολεμικό (και ηρωικό) ανταποκριτή μας Ν.Δ. Σας αφήνουμε να εντρυφήσετε, προειδοποιώντας σας ωστόσο ότι για οτιδήποτε πάθετε από δω και πέρα, ουδεμία ευθύνη φέρουμε…

- Κύριε Παπανδρέου, ποιο ήταν το κύριο συμπέρασμα της εδώ παρουσίας σας;

- Διατρανόθηκαι απλός για μια ακόμη φωρά η πρόθεση του λαού για ανατρωπύ αφτήν…αφτής της φάβλης κιβέρνησης, που θεορή το κράτος ως λάφηρο και δρα μώνο πελατυακά και ρουσφαιτωλογηκά.

- Στην ομιλία σας ωστόσο, πέραν των καθαρά πολιτικών θεμάτων, αναφερθήκατε και σε θέματα, όπως το AIDS, καθώς και σε οικολογικά, όπως το φαινόμενο του θερμοκηπίου, για το οποία δηλώσατε ότι θα τα αντιμετωπίσετε όταν αναλάβετε την κυβέρνηση.

- Ασφαλός! Κοιτάξται, το φενώμενο κατ' αρχάς του θαιρμοκυπείου είνε πραγματικά μύζον ζήτιμα! Θα δόσουμαι λοιπόν επηδωτίσης, ώσται η αγρώτες μας να φτηάξουν κε άλα θαιρμωκύπεια κε αίτση θα αφξυθή ακώμη παιρρησώταιρω οι αγρωτοικί παραγογή. Για το άλο πάλι που ήπα, είτανε ιδέα της μαμάς, που όταν έφεβγα, μου ήπε: "My boy, don't forget to tell the natives something extraordinary". "Να τους πω για τη Μπίμπι Μπο» τη ρώτησα «και το παπάκι που έχω στη μπανιέρα"; "No, you dumb!» μου ήπε εκήνη. "Speak to them about AIDS". Ε, κι εγώ ληπόν αφτό έκανα! Θα έλεγα βεβέως και για άλα σωβαρά ζητείματα που θα επηλύσουμαι εμής οι σωσηαλιστές, όπως ο πρωβληματικός οργασμός του αφρικανηκού χεληδονιού και η στητική ανεπάρκυα του κόκινου τερμίτη εξετίας των φειτοφαρμάκων, αλά ήπα τελυκά να τ' αφήσω για το επώμενο σηνέδριο της Σωσιαλιστικής Διεθνούς».

-Αυτές οι δηλώσεις σας πάντως προκάλεσαν αρκετά σαρκαστικά σχόλια…

- Αφτά είνε κακοείθηες, όπως κι εκήνα που λένε για τα ελληνικά μου! Εγώ εδώ και χρώνια έχω πολούς φηλόλογοι…φηλολόγους δίπλα μου που μου παραδείδουν ταχοίρειθμα μαθήματα της ελληνικής και παινέβουν μάλιστα και την εξηπνάδα μου! Εκείνο βέβαια το επιρηματεικό κατηγωρούμενο ποτέ μου δεν το χώνεψα, αλλά πάντως το ότι το ηποκοίμενο του ρύματος δεν μπαίνει ποτέ σε πτώση γενοική το αιμπέδοσα εν τέλει μια χαρά! (Πάντως, τι να σας πω ρε πεδιά, πολλύ ζώρηκη αυτή η κολογλώσα, ποιων παλιο… ποιοι παλιομαλάκες πήγαν και την ανακάληψαν)!

- Τι απαντάτε σε όσους σας επικρίνουν για ενδοτισμό στα εθνικά θέματα;

- Βρε πηα εθνικά θαίματα, εμαίνα βασικά για άλλο με επικρήνουν! Δεν ανυσηχώ όμως πια, γιατή οι ψυχολώγοι μου με τα πολλά με έποισαν ότι το IQ μου είναι τελικά πολλή μεγαλίτερο απ' όσο κι ο ίδιος φανταζόμουν (δηλαδή 2 μονάδες παραπάνω από της λοβοτομημένης αμοιβάδας). Όσο για τους άλους που με ροτύσαται, πωταί δεν με απασχώλησαν, γιατή εξαρχίς η Δαμανάκη και ο Μπήστης μου ήπανε ότι πρώκειτε για ελάχιστους εθνικόφρωνες κομπλεξικούς σκωταδδιστές και να μη χάνω τον ήπνο μου γι' αυτούς! Πού να ξαίρουν δηλαδή τώρα κι αυτοί η κάφροι απώ σωσιαλησμώ!»

- Υπάρχουν πάντως και πολλοί που σας πιστεύουν.

- Φυσηκά! Με πιστέβουν ώλοι οι ψαγμένοι και σινηδοιτω (γ… την κωλογλώσσα σας!) συνειδητο (ουφ, το 'πα!) πειημαίνοι πολίτες! Και μ' αγαπούν ασφαλός και οι νέοι, που τους αρέση το νεανικό στυλάκι μου - και το καλό που τους θαίλω δηλαδή, γιατί κι εγώ τόσο κόπο τζάμπα δεν τον έκανα! Τι ραδιόφονα γυρνάω, τι γημναστήρια, τι Ίντερνετ Καφέ, τι βώλτες μαι το πωδύλατο (άσε που ποίρα τώτε κι εκήνη τη σαβούρντα)! Μόνο το «Παρασκευάς, βας, βας» και το «Σεξ, γαρδούμπα και ντονέρ» απ' το «Je t' aime» της Πάνια δεν τραγούδησα ακώμη δειμοσίως, αλλά αν βέβαια χρηαστεί, κι αυτό θα το κάνω! Γιατί είμαι εβέλικτος και εφπροσάρμοστως εγώ! (Είδατε και τι οραίες λέξεις χρησοιμοπιώ; Οπότε σας απέδειξα και πόσο καλά τα μιλάω τα ελλληνικά - κι ας λένε ό, τι θαίλουν η κακώβουλοι)!»

- Τι σας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση κατά την επίσκεψή σας στην πόλη μας;

- Η σημετοχοί της νεωλέας! Είδα τα πεδιά της ΠΑΣΠ που χορωπηδούσαν σαν τις αρκούδες μπροστά μου με σηνθύματα του τύπου «Ο λαός δεν ξεχνά τι σημένει Δεξιά»! Τώρα βέβαια αυτό πωταί μου δεν πολυκατάλαβα γιατί ακριβώς το φονάζουν όλοι, ούτως ή άλλως όμως απώ τώται που είδα να το τραγουδάνε κι ο Μάνος με τον Ανδριανόπουλο,βραχηκύκλωσαπιατελείως και δεν με απασχόλυσε περρισότερο το θέμα! Πιο πολύ με απασχολή το άλλο σήνθυμα «Σήκω, Ανδρέα, για να δεις το παιδί της Αλαγής» και όποτε το ακούω, αρχήζω να κειτάω γύρω μου μπας και καταλάβω ποιο παιδί εννοούν! Εγώ μόνο το παιδί του Ρίγκο ξέρω, άντε και το μωρό της Ρόζμαρι! Α ναι, και το τραγούδη «Πού το πάναι τω πεδί, χαιλιδόνι στο κλουβή», που μου θημύζει και τον εαφτώ μου, καθώτι έτση με μπουζουριάσανε τώται κι εμαίνα και με κάνανε Πρώεδρο. Δε μ' αφήνανε καλήτερα εκεί που έπεζα με τα PLAYMOBIL;»

- Η περιοχή μας σας πώς σας φάνηκε;

«Μου άραισε πάρα πολλή και ειδηκά το Πήλιο, που το βρήκα μαγεφτικό»!

- Μά... μήπως μπερδευτήκατε λίγο; Σας θυμίζω ότι βρισκόμαστε στην Κομοτηνή!

- Α ναι; Ε, πείτε το ντε! Κι έλεγα κι εγώ, τι γυρέβουνε τόσα τζαμιά στο Βόλο!

- Σας ευχαριστούμε πολύ και ευχόμαστε να σας ξαναδούμε στην πόλη μας.

- Κοιτάξται, θα αίρθω πάλη σ' ένα μήνα, αλά δυστηχώς όχι στην πόλη σας. Αφτή τη φορά μάλλον θα πάω στην Κομοτηνή.

Αυτά ειπώθηκαν στη συνέντευξη και στη συνέχεια ο πολεμικός ανταποκριτής μας αποχώρησε για τσαπαρί στο συντριβάνι της κεντρικής πλατείας. ΠΡΟΦΑΝΩΣ, θα κάνει καιρό να συνέλθει. Όσο για τον κ. Παπανδρέου, αποχώρησε επίσης, κρατώντας στα χέρια του το Συντακτικό του Τζάρτζανου. ΠΡΟΦΑΝΩΣ, πήγαινε για χέσιμο…

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ